

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI

Ilmestyy neljästi vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle.

Painos 800 kpl. Jäseniä 330. 24. vuosikerta.

PÄÄTOIMITTAJA: Saini Lanu. Toimitus: Kaivosmäki 8, 02730 Espoo, p. 854 6054.

PAINOPAikka: Helsingin kauppakorkeakoulu HeSE print. ISSN 1238-3198

INTERNET-KOTISIVUT: <http://www.netcore.fi/joy/>

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 2000

PUHEENJOHTAJA	Mauri Alasaari Peltorinne 8	854 4997
JÄSENET:	Jouni Holopainen varapuheenjohtaja Riihiniityntie 42	853 4340
	Tapio Ala-Peijari Kaivosmiehenkuja 6 B	852 4727
	Saini Lanu lehden päätoimittaja Kaivosmäki 8	854 6054
	Eeva-Riitta Puomio Peltorinteenkuja 1	852 1353
	Eino Savola Palomäentie 10 A	853 2794
	Maria Tarvas Pitkäjärventie 48	050-363 4670
	Laine Olavi (kunniapj. omin.) Jupperinmetsä 4	854 6866
SIHTEERI	Kai Haapamäki Kalliotie 17 A	854 3384
RAHASTONHOITAJA johtokunnan ulkopuolelta	Seppo Räisänen Kaivoskuja 10	854 6487
TILINUMERO	Merita-Lähderanta 221318-17979	
JÄSENEKSI LIITTYMINEN varsinaisena jäsenenä	Jupperissa olevan pienkiinteistön omistaja tai asuinhuoneiston tms. osakas Jokainen Jupperissa asuva	
Henkilöjäsenenä:		
LIITTYMISMAKSU	100 mk, vuosittaista jäsenmaksua ei ole	
Kannattavina jäseninä JÄSENMAKSU	Esim. yhtiö, yhdistys tms. 200 mk vuodessa	

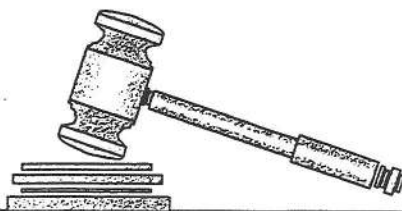
Liittymismaksun voi suorittaa yllä olevan yhdistyksemme pankkiyhteyden kautta.
Tilillepanokorttiin on tiedonantoja osaan merkittävä selvästi nimi, osoite ja tontin numero.

KANSI: Saira Salonen

KANSIKUVA: Onnea vuodelle 2000! (LaSai - Mainostoimisto)

PÜHEEN- JOHTAJAN PALSTA

1

Vuosituhat vaihtui

Jupperissakin koko joukko jupperilaisia vietti vuodenvaihteen juhlaa kokeissa ja niiden ympäristössä ainakin tulitteiden määrystä päätellen.

Jupperin pohjoisosan asukkaat yhdistivät tulivoimansa rantaniitylle, jonne keskiyön tietämällä kokoontui lähes satalukuinen joukko. Vaikka pakkana olikin pureva, mieli oli silti lähes jouluisen lämmin. Olihan joukossa runsaasti lapsia ja nuoria. Askarruttamaan jäikin kysymys: tulisiko yhteisestä vuodenvaihteen juhlasta tehdä tapa, perinne?

Yön kruunasi pakkasöinen piknik Jupperinaukiolla, jonne **Juopperit** olivat loihittaneet lämmintä purtavaa. Rantatietä kulkeneet saivat lisäksi silmäniloa **Karjalaisen** pihan juhvalaistuksesta. En ole pitkään aikaan nähnyt moista täideteosta!

Joukkoliikenteen uudelleenjärjestelyt

Kaupunkiradan valmistuminen tuo muutoksia alueemme bussiliikenteseen. Pääsääntöisesti pyritään ns. syöttöliikennejärjestelmään. Johtokunta on käsitellyt asiaa ja viestittänyt alueen asukkaiden mielipiteet järjestelyissä informaatiotilaisuuksissa suunnitelmien valmistelijoille. Pyrimme siihen, ettei suoraa bussiliikennettä Helsinkiin Pitäjänmäen kautta ainakaan ilman riittävää siirtymävaihetta lopeteta.

Niin ikään suhtaudumme kielteisesti linjan 248 päätepysäkin siirtoon Lähderantaan. Pikemminkin se tulisi työmatkaliikenteen vuoksi siirtää Jupperinaukiolle. Varmistaaksemme äänemme kuulumisen päättäjille toimittamme mielipiteemme myös kirjallisesti yhdessä Laaksolahden Huvilayhdistyksen kanssa.

Antakaapa palautetta!

Onnistuneen Kannaksen matkan innostamina monet ovat ehdottaneet yhteistä matkaa myös ensi kesänä. Ajankohta määräytynee loppukesään. Suuntavaihtoehtoja on useita:

- > 1. Joku tai jotkut pientaloalueet kotimaassa
- > 2. Kulttuuri- ja virkistysmatka kotimaahan
- > 3. Matka Tarttoon tai Riikaan
- > 4. Matka Ahvenanmaalle

Kaikkia näitä on ehdotettu. Antakaapa asiassa palautetta johtokunnan jäsenille!

Uusi kioski Jupperissa

Kaupat olemme alueeltamme menettäneet. Parhaimmillaan niitä oli kolme. Onnistummekohan pitämään yllä edes kioskin Tammipääntien ja Pitkäjärventien risteyksessä. Niin toivon, ja toivotan uudet yrittäjät tervetulleiksi Jupperiin!

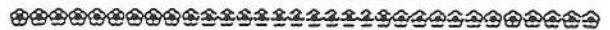
MAURI ALASAARI

6. HELMIKUUTA 2000

JOY No. 1/00 SISÄLTÖ

sivu 1	Puheenjohtajan palsta	sivu 18	Talvisodasta virisi yhteishenki
sivu 2	Sisällysluettelo		Jupperissa
	Historiaa: Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti 16 vuotta sitten	sivu 22	Pikkumiehen sotatalvi
sivu 3	Päätoimittajan palsta	sivu 23	Hiuslinna
sivu 4	Ilmoituksia		Sinikka Jalon kangasmyymälä muutti Jupperista
sivu 5	Jupperin Omakotiyhdistys ry:n johtokunta ja toimihenkilöt vuonna 2000	sivu 24	Pitkäjärven VPK tiedottaa
		sivu 26	Lanunmäen laskiaisrieha on jo historiaa
sivu 6	Koko kylä kasvattaa	sivu 27	Talvitapahtuma-ilmoitus
sivu 10	Ilmoituksia	sivu 28	Tapahtumakatsaus
sivu 11	Seitsemän helppoa kysymystä: Eija Alasaari???????	sivu 30	Toimintasuunnitelma vuodelle 2000
sivu 12	Sata vuotta sitten	sivu 32	Hymyä huuleen
sivu 14	Jupperissa linja 248 on tarpeellinen jatkossakin	sivu 33	Tapahtuu Tammenterhossa
sivu 16	Kauklahti talvisodassa 60 vuotta sitten	sivu 34	Tapahtumakalenteri

MIETELAUSE: Ensin täytyy aloittaa - ja sitten viedä asia loppuun.
- Leonardo da Vinci

HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEEN

JÄSENLEHTI 1/1984

Päätoimittaja Juhani Tarvas

AIHEET:

- Päätoimittajan palsta: Yhdistyksen toimintaa tehostetaan toimikunnilla, joihin valitaan henkilöitä, jotka ovat nimenomaan kiinnostuneet oman alansa toiminnasta. Perinnetoimikunta kaipaa vielä paria taitavaa henkilöä.
- Puheenjohtajan palsta: Talvi parhaimmillaan. Tarkkosen kauppaan avataan idealaatikko asukkaitten kirjeitä varten. Asukastapahtumista toimivuonna, kurseista, teatteriretki ja tutustuminen Träskändaan, Pekka Perttula.

Kansikuva:

- Pikkutulleja, Minttu.

Järjestö- ja naapuriyhdistystoiminta:

- Tietoikunta tiedottaa: Käytännön hoidosta, R. Kotkasaari.

Kokoukset ja yhdistystoiminta:

- Toimikunnat: luettelo.

Perinne:

- Jupperin "juurien" etsintää: Ensi vuonna juhlavuosi, yhdistys täyttää 30 vuotta. Päätetty valmistaa historiikki. Tätä varten haetaan tietoja ja tämän lehden mukana tiedustelu, Eila Räisänen.
- Huom. Perinnetiedustelun voi palauttaa Tarkkosen kauppaan, Perinckeruutoimikunta.

Asukastoiminta:

- Henkilökuvia: Kaija ja Veijo Tarkkonen. uudet kauppiat, ER.
- Lasten hiihtokilpailujen ilmoitus.

Kunnallistekniikka yms.:

- Muutosehdotuksemme Espoon linjastosuunnitelmaan, Johtok.

Välinevuokraus:

- Ilmoitus: Maaajrsin etsii uutta kotia edelleen, Johtokunta.

Ilmoitukset:

- Videohassinen Oy.

Keskinäiset suhteet ja ilkiivalta:

- Kuulumisia Pitkäjärveltä: Moottoriajoneuvolla ajokieltos rikottu, kalastusmääräyksiä rikottu, salakalastusta harjoitettu, laillisia verkkomerkkejä ei käytetä, kokkotarpeita ei siivota pois myöhemmin, valvontaa tehostetaan järvellä, Kuusma Kauno.
- Tuhoja: Katulamppuja tuhottu Tammiääntiellä, Fossiili.

Luonnonsuojelu:

- Tipu: Ikkunaan lentäneen tulkun virvoitusta. Mikä on ydin: Luonto vai leipä, yksinkertainen elämäntapa, happolaskeuma tappaa puut, sama ristiriita kylässämme, tehostamme ja samalla tuhoamme, hillintymistä tahdotaan, Tee-se-itse-ornitologi SR.

Yleisön kirjoitukset ja vastineet:

- Utelupalsta: Onko hylätty televisio vaarallinen lasten käsissä, Hiukan huolestunut.
- Toimituksen vastaus: on ja ei tilanteen mukaan.

Muut aiheet:

- Asiaa viikon vaiheilta: Tietoja kuvanauhureista, T. Hassinen.
- Mikä veneilyssä viehättää? - Venenäytelystä, Pertti Leinonen.

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Odotettu ja osittain pelättykin Millennium osoittautui ennakoarvioinneista huolimatta aivan rauhalliseksi, vaikkakin kenties ilotulitusten osalta juhlavammaksi vuodenvaihteeksi. Allekirjoittaneenkin vanha mikrotietokone päivittyi kiltisti vuodelle 2000. Samoin huomattavasti uudempi video.

Joyn päätoimittajana minulla alkoi kahdeksas vuosi. Toivottavasti lehden lukijat lukevat mielellään tänäkin vuonna lehteämme. Samalla toivotan kaikille onnellista ja menestyksestä kuluva vuotta.

*

Vuosi 2000 tietää myös sitä, että yhdistyksemme täyttää ns. pyöreitä vuosia. Ensi syyskuun 11. päivänä tulee kuluneeksi 45 vuotta yhdistyksemme perustamisesta.

Tarkoituksena onkin viettää tätä vuosipäivää hiukan juhlavammassa merkeissä. Suunnitteilla on perinteistä sadonkorjuujuhlaa, Römppäjäisiä, merkittävämpi tilaisuus, jolle yhdistyksen rahastonhoitaja **Seppo Räisänen** antoi ajankohtaisen nimen **JULLENNIUM**.

Jullenniumin suunnittelut alkavat ideointiryhmän perustamisella. Johtokuntakin halusi olla ns. ajan valtimolla ja päätti vuoden ensimmäisessä kokouksessaan vaihtaa Virkistystoimikunnan nimen Tapahtumatoimikunnaksi. Näin ollen nimenmuutos tarkoittanee, että yhdistyksen järjestämistä tilaisuuksista pyritään tekemään todellisia tapahtumia.

*

Menneen vuoden viimeisessä johtokunnan kokouksessa puhuteltiin allekirjoittanutta toimittamismenetelmistään kriittiseen sävyyn. Niihin sanottiin sisältyvän liikaa muuta kuin varsinaista tiedotusasiaa, mm. liian pitkiä haastatteluja, ja vieläpä muistakin kuin jupperilaisista.

Koska ilmoitin kritiikistä huolimatta jatkavani samaan tapaan katson aiheelliseksi selvittää näin julkisesti toimittamismenetelmiäni.

Minulle historia ja sen kirjaaminen on ollut aina tärkeää enkä kenties siksi pysty välttämään ajatuksen sisällyttämistä jokaiseen kirjoittamaani ja toimittamaani artikkeliin tai haastatteluun. Periaatteeni vaikuttaa näin ollen haastattelujen pituuteen, sillä mielestäni jokaisen haastateltavan on saatava sanoa sanottavansa. Voi olla, että jollekin lukijalle ovat jotkut haastateltavan sanomiset täysin merkityksettömiä, mutta jolle kulle muulle hyvinkin merkityksellisiä. Eikä koskaan tiedä, suuriko merkitys tulevaisuudessa voi olla jollakin asialla, jolla ei sitä nyt ole.

Tähän "taipumukseeni" nojautuen käsissänne olevassa vuoden ensimmäisessä Joyssa jatkuu samat tavat kuin seitsemänä vuotena aikaisemminkin. Tällä kertaa on myös mukana yhdistävä teema: talvisota, jota viime vuoden loppupuolella kunnioittaen muisteltiin sodan alkamisen 60-vuotispäivän merkeissä.

Arvoisat lukijat, olisin erittäin iloinen ja kiitollinen palautteestanne. Pitäisikö jäsenlehtemme journalistista metodiikkaa muuttaa vai jatkaa entiseen tapaan? Löytyykö lisää vaihtoehtoja? Tarttukaa kynään tai naputelkaa konetta, mielipiteitänne odotetaan innokkaasti toimituksen osoitteessa.

SAINI LANU

ESPOON KAUPUNGINMUSEO

HELMI- JA MAALISKUU 2000

Glimes talomuseo

Glimesintie 1, 02740 Espoo (Jorvin sairaalan vieressä).

Puh. 09-863 2979.

Avoimena ti-pe klo 10-16, la-su klo 12-16 sekä teematapahtumien aikana. Muina aikoina sopimuksen mukaan.

Pääsymaksu museorakennuksiin ja tapahtumiin aikuisilta 10 mk, ryhmäläennus väh. 10 hengen ryhmille.

Lapset alle 12-vuotiaat ja oppilasryhmät ilmaiseksi. Ilmainen opastus varauksesta aukioloaikoina.

Museopuoti avoimena museon aukioloaikoina.

Kahvila Glimes avoimena talvikaudella sunnuntaisin klo 11-16. Ryhmille sopimuksesta.

Puh. 863 2738 ja 050-5290631.

Näyttelyt

VALITUT VUODET 2.4.2000 saakka - näyttely esittelee ihmisen ja ajan suhdetta vuosilukujen valossa. Esineet, joissa on vuosilukumerkintä, kertovat aikansa ja omistajiensa arvoista ja elämästä. Aikamatka 1600-luvulta nykypäivään.

GLIMES TALOMUSEON pihapiiri 1700-1800-luvuilta olevine rakennuksineen.

Tapahtumat

Hiihtolomaviikolla vietetään **LUMIJUHLAA**: rakennetaan lumiukkoja, tehdään lumiveistoksia ja leikitään lumileikkejä, vetäjänä Liisa Helenius. Sunnuntaina 20.2. klo 11-13, tiistaina 22.2. ja torstaina 24.2. klo 10-12.

KALEVALANpäivän kunniaksi museo on auki **maanantaina** 28.2. klo 10-16.

LASKIAISSUNNUNTAINA 5.3. museo ja kahvila avataan jo klo 10, perinteistä **REKIAJELUA** klo 11-13 (10 mk/henkilö), napakelkka, pulkkamäkiä maastossa (omat pulkat mukaan), kahvilasta herkkuja ja hernekeittoa, grillistä makkaraa.

LASKIAISTIISTAINA 7.3. klo 10 tarinatuokio Glimesin tuvassa *Laskiaisen vietosta entisaikaan*, kertojana museolehtori Marianne Långvik-Huomo. Napakelkka, perinteinen espoolainen vesikelkka ja pulkkamäet laskiaisen viettäjäien käytössä. Kahvila auki klo 10-16, laskiaispullia ja hernekeittoa!

Kansainvälisenä naistenpäivänä 8.3. tarinatuokio klo 13 *Naisen arki agraarissa Espoossa*, kertojana Marianne Långvik-Huomo. Kahvila auki klo 10-16.

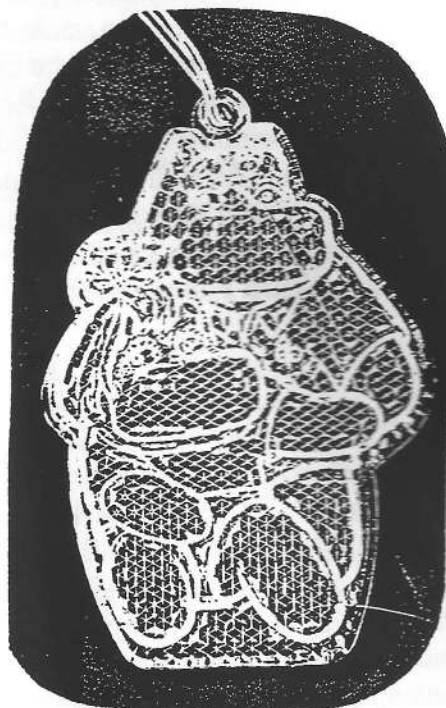
ESPOON KAUPUNGINMUSEO
Museotoimisto: Thurmanin puisto 10, 02700 Kauniainen, puh: (09) 869 6980 telefax: (09) 869 6979, www.espo.fi/museo
sähköposti: kaupunginmuseo@espoo.fi

GLIMES TALOMUSEO
Glimesintie 1, 02740 Espoo, puh: (09) 863 2979

HEIJASTIN HEILUMAAN

*Syksyllä ja talvella
pimeys peittää
Sinut näkymästä.*

*Tässä Muumimamma käsi-
laukkuineen, tai hei-
jastinnauha suojaavat
liikenteessä niin lapsia
kuin aikuisiakin.*

Kaiken
takana
on
nainen !

LaSai

MAINOSTOIMISTO

SAILA SALONEN
Mainonnan suunnittelija, MAT

Matkamiehenpolku 1 D, 00320 HELSINKI (Etela-Haaga)
Puh. (09) 4580 223, fax (09) 4580 343, GSM 0400 - 422100

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N
JOHTOKUNTA JA TOIMIHENKILÖT VUONNA 2000

MAURI ALASAARI
puheenjohtaja

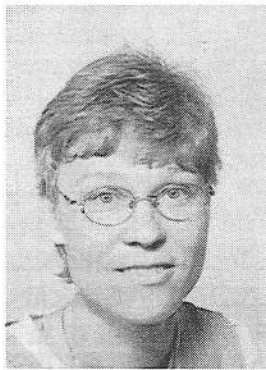
JOUNI HOLOPAINEN
varapuheenjohtaja

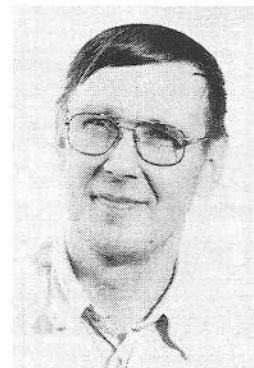
SAINI LANU
lehden päätoimittaja

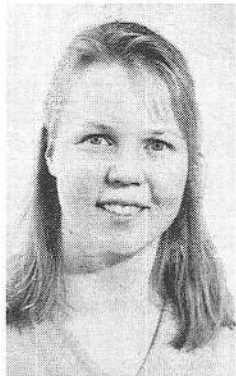
TAPIO ALAPEIJARI

EEVA-RIITTA PUOMIO

EINO SAVOLA

MARIA TARVAS

Maria Tarvas on johtokunnan uusin jäsen ja myös sen kuopus. Hän on ammatiltaan hieroja, naimisissa ja perheessä on kaksi lasta: nyt helmikuussa kaksi vuotta täyttävä Ella ja nelivuotias Sami.

Maria on jäsenenä myös MLL:n Laaksolahden yhdistyksessä, jossa toimii liikuntaleikkikoulun ohjaajana.

Maria steppaa harrastukseen.

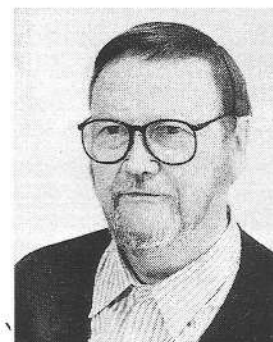
RAINER WESTERLUND

KAI HAAPAMÄKI
sihteeri

OLAVI LAINE
kunniapuheenjohtaja

SEPPO RÄISÄNEN
rahastonhoitaja
johtokunnan ulkopuolelta

KOKO KYLÄ KASVATTA

Viime vuoden syyskuussa Jupperin koulun vanhemmat ja opettajat käynnistivät Jupperissa yhteisen hankkeen *"Koko kylä kasvattaa"*. Tavoitteena on tukea toisiamme kasvatus-työssä ja luoda alueemme lapsille ja nuorille hyvä ja turvallinen kasvu-ympäristö. Paitsi Jupperissa myös useilla muilla alueilla on viime aikoina herätty huomaamaan yhteistyön tarve kasvatusasioissa. Esiin on kaivettu vanhat periaatteet koko kyläyhteisöstä lasten kasvattajana.

Jupperissa ajatus kasvatusyhteistyöstä sai myönteisen ja innostuneen vastaanoton. Mukaan hankkeeseen saatiin Mannerheimin Lastensuojeluliiton Laaksolahden paikallisyhdistys ja Kanta-Espoon seurakunta. Alkusyöksystä oltiin yhteydessä alueen asukasyhdistyksiin - Jupperin Omakotiyhdistykseen, Laaksolahden huvilayhdistykseen, Lähderannan kiltaan, Veinin omakotiyhdistykseen ja Rastaalan omakotiyhdistykseen, ja kaikki suhtautuivat myönteisesti hankkeen käynnistämiseen. Asiasta on informoitu alueemme kauppiaita, päiväkoteja ja harrastus- ja urheiluseuroja. Hankkeen käytännön toteutuksesta on vastannut työryhmä, jossa on edustus Jupperin koulun vanhempiyhdistys JUKOVA ry:stä, Mannerheimin Lastensuojeluliiton Laaksolahden paikallisyhdistyksestä, Kanta-Espoon seurakunnasta ja Jupperin koulusta.

Kasvatusyhteistyön suunnittelu aloitettiin viime lokakuussa kutsumalla Anne Eskelinen Laukaalta Jupperin koululle kertomaan kehittämästään Laukaan *"Yhdessä elämään"* -kasvatusyhteistyömallista. Paikalla oli satakunta kuulijaa.

Kasvatusyhteistyö Laukaalla

Keski-Suomessa Laukaalla käynnistettiin vuonna 1995 kasvatusyhteistyö kotien ja koulun kasvatusyön tukemiseksi. Kyläläiset halusivat yhdessä toimia lisääntyneen näpistelyn, kiusaamisen ja sopimattoman käyttäytymisen kitkemiseksi laukaalaiskoululaisilta. Yhdessä toimien ongelmia on saatu vähenemään. "Yhdessä elämään" -kasvatusyhteistyömalliksi nimetyllä hankkeella tehostettiin kaikkien lasten kasvuympäristössä vaikuttavien tahojen yhteistyötä.

Hankkeen ydinajatuksina on, että lapsen kasvattamiseen tarvitaan koko kylä. Kasvatusvastuu kuuluu kuitenkin aina kodille, mutta kasvatusyössä kukaan ei ole yksin. Vanhemmat valtuuttivat ja velvoittivat eri tahoja toimimaan tietyissä ongelmatilanteissa tietyillä tavoilla.

Hankkeen tavoitteet ovat yksinkertaisia ja yleisesti hyväksytyjä, ja ne sopivat kaikkien yhteistyötahojen toimintaperiaatteiksi. Tavoitteiksi Laukaalla asetettiin rehtien ja vastuuntuntoisten, heikompia puolustavien lasten ja nuorten kasvattaminen, lasten totuttaminen sääntöihin, joita yhteiskunnassa on noudatettava sekä

kotien ja koulun kasvatustyön tukeminen. Tavoitteisiin pyrittiin tehostamalla ennalta ehkäisevää työtä. Eri tahojen säännöt ja tavoitteet laadittiin yhdenmukaisiksi. Rikkeisiin päätettiin tarttua napakasti ja yhteistyötä tehtiin poliisin kanssa.

Laukaan esimerkin mukainen kasvatusyhteistyömalli on levinnyt useille paikkakunnille. Espoossa mm. Karakalliassa Rastaalan koulun vanhempainyhdistys on käynnistänyt oman "Yhdessä elämään" -hankkeensa. Myös Olarin alueella ja Kalajärvellä on hankkeita käynnissä.

Vanhempainkahvila Jupperissa

Lokakuussa järjestettiin Jupperin koululla vanhempainkahvila, jossa keskustelimme meitä jupperilaisia huolestuttavista asioista. Paikalla oli liki 80 alueemme kasvattajaa, isää ja äitiä. Parin tunnin aikana käytiin vilkasta ja mielenkiintoista keskustelua ja mietittiin pienryhmissä huolenaiheita ja yhteistyön ja yhteisten pelisääntöjen tarvetta omalla alueellamme. Tilaisuudessa käyttivät valmistellut puheenvuorot alueemme lähipoliisi **Markku Leskinen** Espoon poliisista, alueemme nuoriso-ohjaaja **Ilkka Kuosmanen** Karakallion nuorisotilasta, kirjastonjohtaja **Leena Krenzer** Laaksolahden kirjastosta ja rehtori **Jouni Holopainen** Jupperin koululta.

Lähipoliisimme Markku Leskinen kertoi Jupperin olevan vielä varsin rauhallinen ja ongelmaton alue verrattuna moniin muihin alueisiin Espoossa. Rikostilastot myös Jupperin alueella näyttävät kuitenkin kulkevan huonompaan suuntaan. Vuoden 1999 häiriökäyttäytymistilastot osoittavat, että puolessa vuodessa oli tapauksia alueellamme sattunut yhtä paljon kuin vuonna 1998 yhteensä. Ongelmaa lisää poliisin mukaan yhä nuorempien, 12-13 -vuotiaiden alkoholinkäytön lisääntyminen. Poliisi kehotti alueen asukkaita valppauteen ja yhteistyöhön. Poliisilla ei ole mahdollisuutta jatkuvaan partiointiin asuinalueellamme, mutta poliisi toivoo, että asukkaat ottaisivat nykyistä herkemmin yhteyttä poliisiin. Poliisin käynti paikalla rauhoittaa usein tilannetta niin, että vakavat ongelmat vältetään.

Nuoriso-ohjaaja Ilkka Kuosmanen viesti vanhemmille oli niin ikään, että meidän tulisi kiinnittää huomiota etenkin nuorten kotiintuloaikoihin ja alkoholinkäyttöön.

Kirjastonjohtaja Leena Krenzer kertoi, että alueemme nuoret osaavat käyttäytyä kuniisti eikä suurempia ongelmia ole kirjastossa ollut. Kaikki paikalla olleet muistavat varmaan jatkossa kirjastonjohtajan toiveen kirjojen kuljetamisesta kassissa sadesäällä!

Jupperin koulun rehtori Jouni Holopainen kertoi koulun pelisäännöistä. Koulun kasvatustavoitteista valitaan vuosittain osa teemoiksi, joihin kiinnitetään erityistä huomiota. Lukuvuoden 1999-2000 teemoja ovat suvaitsevaisuus ja hyvät tavat. Koululla on myös ohjeet koulukiusaamisen ennaltaehkäisyyn ja toimintaohjeet mahdollisiin kiusaamistilanteisiin. Koulussa tapahtuvista rikkeistä otetaan yhteyttä kotiin, ja koulu, alueen yhteisöt ja poliisi tekevät yhteistyötä. Vanhempien ja koulun opettajakunnan näkemyksen mukaan kiusaaminen ei ole ongelma Jupperin koululla.

Alustusten jälkeisessä keskustelussa olimme yhtä mieltä siitä, että ei ole syytä jäädä odottelemaan ongelmia, vaan on toimittava aktiivisesti, jotta ympäristömme säilyy turvallisena kasvuympäristönä. Yhteisten kasvatuspelisääntöjen tarvetta tuntui olevan. Yhteistyötä tarvitaan mm. suhtautumisessa huonoon käytökseen, näpistelyyn, töhrimiseen ja ilkivaltaan. Nuorten kokoontuminen myöhään iltaisin ulkona aiheutti huolta, ja yhdessä sovittuja kotiintuloaikoja pidettiin tarpeellisina. Pelisääntöjä haluttiin mm. kotibileiden järjestämiselle. Alueen kauppailta toivottiin tiukkaa otetta alkoholin ja tupakan myyntiin. Samoin haluttiin muistuttaa vanhempia siitä, että alkoholin hankkiminen alaikäisille on lain mukaan rikos.

Marraskuun vanhempainkahvila valmisteli pelisäännöt

Seuraava vanhempainkahvila Jupperin koululla järjestettiin marraskuussa. Tällöin paikalle saapui viitisenkymmentä vanhempaa. Ryhmätöinä valmisteltiin ehdotus alueen yhteisiksi pelisääntöiksi. Säännöt ryhmiteltiin viideksi osa-alueeksi: *käyttäytyminen, ajat, nuorten kokoontuminen, päihitteet ja toisen omaisuuden kunnioittaminen*.

Ehdotus sisältää yhteisiä pelisääntöjä myös meille kasvattajille. On muistettava, että me vanhemmat omalla käytöksellämme olemme esimerkkejä lapsillemme!

Pelisääntöehdotus lähetettiin kaikkiin Jupperin koulun oppilaiden koteihin ja toimitettiin myös harrastusseurojen, alueen kauppiaiden, päiväkotien, kirjaston, Mannerheimin Lastensuojeluliiton Laaksolahden yhdistyksen ja asukasyhdistysten tietoon. Vanhempainyhdistys on ollut yhteydessä asian tiimoilta Rastaalan koulun "Yhdessä elämään" -hankkeeseen ja Karakallion koulun vanhempainyhdistykseen.

Kasvatusyhteistyö jatkuu keväällä

Kuluvan vuoden tammi-helmikuussa Jupperin koululla järjestetään vanhempien ja opettajien yhdessä valmistelemia vanhempainiltoja, joissa keskustellaan kasvatusyhteistyöstä luokkatasoisin. Huhti-toukokuussa kokoonnumme jälleen yhteiseen vanhempainkahvilaan pohtimaan sitä, mitä olemme kasvatusyhteistyöllä saaneet aikaan ja miten tästä eteenpäin.

Lisätietoja Jupperin "Koko kylä kasvattaa" -hankkeesta:

Eeva-Riitta Puomio, Jupperin koulun vanhempiyhdistys JUKOVA ry, puh. 050-5319 219
Hanna Mikkonen, MLL-Laaksolahti, puh. 040-5312 828.

www.edu.espoo.fi/jupperi/jukova

Lisätietoja Laukaan mallista:

www.yhdessaelamaan.fi

EEVA-RIITTA PUOMIO

JUKOVA ry:n puheenjohtaja

KUVAT: Jouni Holopainen

JUPPERIN ALUEEN YHTEISIÄ PELISÄÄNTÖJÄ

KÄYTTÄYTYMINEN

Käyttäytymisessä me aikuiset olemme esimerkkejä lapsillemme. Lastemme turvallisuuden vuoksi noudatamme liikennesääntöjä ja nopeusrajoituksia. Emme myöskään vaaranna lasten koulumatkaa pysähtymällä autolla koulun edustalle.

Kohtelias kielenkäyttö lähtee kotoa. Myös urheiluharrastuksissa niin valmentajat, urheilijat kuin aikuiset kentän laidalla kantavat vastuun hyvästä käyttäytymisestä.

Kiusaamiseen on aina puututtava.

Pelisäännöt:

Kiusaaminen: -> Tieto kulkee kotien sekä kodin ja koulun välillä.

-> "Vihjeet" tarkistetaan.

-> Kaikkia osapuolia kuunnellaan.

-> Osaamme ottaa vastaan myös mahdollisen tiedon siitä, että oma lapsemme kiusaa.

-> Kiusaaja kantaa vastuunsa ja pyytää anteeksi ja hyvittää tekonsa.

-> Kun asia on sovittu, siihen ei palata.

Kielenkäyttö: -> Kielenkäytössä me aikuiset olemme esimerkkejä lapsille.

-> Muistamme hyvän kielenkäytön myös urheilukentän laidalla.

-> Voimme antaa palautetta myös radioon ja televisioon.

Liikennekäyttäytyminen:

-> Emme aiheuta vaaratilanteita lapsille pysähtymällä autolla koulun edustalle.

-> Noudatamme liikennesääntöjä ja käyttäydymme huomaavaisesti liikenteessä.

-> Pyöräillessä käytämme kypärää.

AJAT

Myöhään ulkona liikkuminen voi olla uhka lastemme turvallisuudelle. Sopimalla kotiintuloajoista voimme välttää riskitilanteita. Haluamme olla myös selvillä, missä lapsemme viettävät iltapäiviä koulun jälkeen. Liiallinen tietokonekäyttö on riski lapsen terveydelle ja saattaa heikentää lapsen muita taitoja. Myöhään iltaisin ja aikaisin viikonloppu- ja pyhäamuina emme häiritse puhelinsoitoin toistemme kotirauhaa. Jaksakseen koulussa kaikki lapset tarvitsevat riittävästi unta, 8-10 tuntia.

Pelisäännöt:

Kotiintuloajat: -> Arkisin lapset kotiin klo 20 mennessä.

-> Viikonloppuisin alakoululaiset kotiin viimeistään klo 20 ja yläkoululaiset klo 21.

-> Poikkeavista iltamenoista sovitaan erikseen, vanhemmat sopivat keskenään kotiintuloajat ja kuka noutaa.

Nukkumaanmenoajat:

-> Me vanhemmat huolehdimme siitä, että lapset saavat riittävästi unta.

Viikonloppu- ja pyhäamujen puhelut:

-> ei puheluita ennen klo 10.

TV, videot, tietokonepelit:

-> Ensin tehdään läksyt ja hoidetaan harrastukset.

Koulumatkat: -> Sovitaan vanhempien kanssa etukäteen, minne mennään koulusta.

-> Suunnitelmien muuttuessa lapsi soittaa vanhemmille.

NUORTEN KOKOONTUMINEN

Haluamme, että lapsemme voivat turvallisesti tavata ystäviään ja viettää aikaa yhdessä. Pyrimme vaikuttamaan siihen, että alueellemme saadaan nykyistä enemmän mielekästä tekemistä myös nuorille. Toivomme, että poliisilla olisi aikaa kiertää alueella.

Pelisäännöt: -> Naapureilta tarkkailuapua, kun lapset ovat keskenään kotona.

-> Ei mainosteta vanhempien poissaoloa.

-> Vanhemmat tarkkailevat nuoremme turvallisuuden vuoksi kokoontumista iltalenkeillä.

-> Tarvittaessa otetaan yhteys poliisiin.

Kotibileet: -> Järjestetään vain vanhempien luvalla.

-> Vanhemmat ovat vastuussa ja aina paikalla.

PÄIHTEET

Päihteet ovat riski lastemme terveydelle ja tulevaisuudelle. Siksi emme niitä heille hanki. Edellytämme, että alkoholia ja tupakkaa ei myöskään lapsillemme myydä. Tutustumme lastemme ystäväpiiriin ja ystävien vanhempiin. Annamme lapsille aikaamme ja vahvistamme heidän itsetuntoaan. Kotona ja koulussa jaamme lapsille tietoa päihteiden käytön vaaroista. Erityisesti toivomme valistusta yläasteelle siirtyville lapsillemme.

Pelisäännöt: -> Me aikuiset emme osta lapsille alkoholia ja tupakkaa.

-> Kauppiaat eivät myy lapsille alkoholia ja tupakkaa.

-> Vanhemmat seuraavat lasten rahankäyttöä.

-> Vanhemmat ovat perillä lasten kaveripiiristä.

-> Vanhemmat ovat yhteydessä toisiinsa.

-> Tieto vanhemmille heti päihteiden väärinkäytöstä. Annamme lapsille aikaamme.

TOISEN OMAISUUDEN KUNNIOITTAMINEN

Näpistelyltä, töhrimiseltä ja ilkivallalta ei saa sulkea silmiä, vaan siihen on puututtava. Tarvitaan valppautta havaita ja rohkeutta puuttua. Lapsille opetamme, että varastelevaa kaveria ei kannata suojella.

- Pelissäännöt:**
- > Aikuisten on aina puututtava näpistelyyn, töhrimiseen ja ilkivaltaan.
  - > Rikkeistä yhteys välittömästi vanhempiin.
  - > Vanhemmat ottavat yhteyttä kouluun, koulu vanhempiin.
  - > Lapsi kertoo havainnoistaan kotona, vanhemmat ottavat tarvittaessa yhteyttä.
  - > Rikkeen toistuessa yhteys poliisiin.
  - > Lapsi korvaa/osallistuu aiheuttamansa vahingon korvaamiseen.
  - > Kun asia on käsitelty loppuun, se unohdetaan.

Olen asunut Jupperissa reilun vuoden, ja 6.1.2000 avasin kioskin. Kioskissa on yksi pöytä ja tuolit, joten voit myös rauhassa istahtaa juodaksesi limun tai kahvia tai nauttiaksesi jäätelöstäsi. Tervetuloa!

TOMPAN ELINTARVIKEKIOSKI
Tammipääntie 55, Jupperi

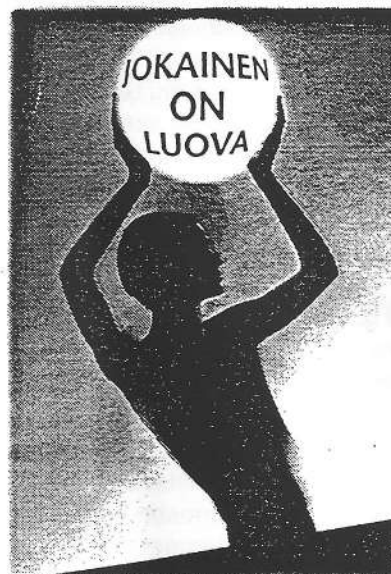
Aukioloajat: arkisin klo 15 - 21
la, su klo 14 - 21

Tarjolla:

- elintarvikkeita
- tupakkaa
- makeisia
- limua
- jäätelöä
- kahvia

- B-oikeudet on vireillä
- peliautomaatti tulossa

Soita, jos on tarvis:
puh. 040-5354749 tai
854 46081/TOM NIEMI

Luovuus ei ole luoviksi itseään kutsuvien etuoikeus.
Jokainen pystyy ylittämään rajansa, yhdistelemään uutta ja vanhaa,
uimaan vastavirtaan.

Luovuus ei ole välineistä kiinni, se on asenne.
Hyvissä käsissä ja kannustavassa ilmapiirissä
luovuus on avain menestykseen.

Canon

MAHDOLLISUUKSIA VIESTIÄ PAREMMIN.

Otamme nyt 0-5-vuotiaita lapsia
jonoon leikkikouluryhmiimme.

Maksuihin saa Kelan tai Espoon tukea.

Soita ma klo 12-13 tai 18-19
Puh. 854 7855

JUPPERIN
MONTESSORI-
KESKUS

LEIKI-OPI-KEHITY
PIRJO ERKE P.8547855
RINNEPORTTI 4, 02730 ESPOO

Seitsemän helppoa kysymystä: *EIJA ALASAARI???????*

1. Kerro itsestäsi: - Olen paljasjalkainen helsinkiläinen. Sukujuuret Kannaksella ja toispuol jokkee, Suomen Turus. Lapsuuteni ja nuoruuteni elin Kalliossa ja Kulosaarissa. Siellä kävin myös kouluni. Vuonna 1959 muutin Espooseen.

- Työurani on koostunut sihteerin tehtävistä. Aloitin Rinnekodin ylläkäarin sihteerinä. Myöhemmin olen toiminut sihteerin tehtävissä Espoon kaupungin koulutoimissa ja Valtiovarainministeriössä sekä Rautakirjassa markkinointisihteerinä.

- Monien kotiäitivuosien jälkeen olen ollut puolipäivätoimisena lastenohjaajana seurakunnassa. Varsinainen ammattini on kuitenkin parikymmentä vuotta ollut perheenäiti.

- Meillä Maurin kanssa on pääkaupunkiseudulla yhteensä 14 lasta ja lastenlasta, joten vilinää kyllä talossa riittää.

2. Harrastukset: - Niitä on vuosien varrella kertynyt koko joukko. Pysyvin on ollut erilaiset käsityöt. Työväenopiston kurssien kautta olen lisäksi innostunut niin silkkimaalaukseen, Tiffany-lasitöihin kuin kansallispukujenkin ompeluun.

- Aika paljon käyn teatterissa, ulkoilen ja viime aikoina olen käynyt kunnon vuoksi vesijumpassa.

3. Mitä luet ja mitä musiikkia kuuntelet: - Musiikillisesti elämä on opettanut kaikkiruokaiseksi. Onhan minulla Maurin

kanssa ollut tilaisuus kuulla koko joukko konsertteja ja oopperoita niin kotimaassa kuin ulkomaillakin.

- Kirjoja luen säännöllisesti, sillä unirutiineihini kuuluu sängyssä lukeminen. Aina on kirja yöpöydällä. Toiset ovat viihdettä, mutta vakavammin otettavista mieluisimpia ovat aikalaistemme muistelmat, joista viimeksi luin Tellervo Koiviston *Päiväkirjan uudet sivut*.

4. Mieliruokasi/juomasi:

- Kaikki käy paitsi sipuli, paprika ja kananmunat, kunhan on puhtaista aineksista hyvin tehtyjä. Juomavalikoima on yhtä laaja maidosta viiniin.

- Viinanmakuun en kumminkaan ole tottunut, vaikka aperitiivina voin kyllä Camparilasillisen lipitellä. Saunaolutkin kyllä maistuu.

5. Onko lemmikkieläimiä:

- Naapuruston tuttuhan on harmaa, 14-vuotias villakoiramme **Fanny**. Ikämiehenä sen riisuureissut ovat kyllä vuodelta heikon näön ja lähes olemattoman kuulon vuoksi lyhentyneet. Ystäviä tavatessaan se on silti "still going strong". Meno on mitä melkoisinta.

6. Mitä toivoisit eniten:

- Monia hyviä asioitahan meitä nykyihmisiä on opetettu arvostamaan, ja toivomaan itsellemme ja läheisillemme ennen muuta terveyttä. Pitäisi kai osata toivoa vähän laajemminkin ehyttä ja hyvää elämää - sitä vanhanai-kaista siunausta ainakin lapsilensa ja lastenlapsillensa.

Ajankohtaisista asioista päällimmäisenä toiveena tietysti on, että saisimme näinä päivinä maallemme harkitsevan ja viisaan koko kansan presidentin.

7. Missä tunnet olevasi kaikkein onnellisin:

- "Borta bra, men hemma bäst." Olemme saaneet elämässämme kohtuullisesti reissata niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Uusiin asioihin ja oloihin tutustuminen on kuitenkin opettanut antamaan entistä suuremman arvon kotoisille ja luonnonläheisille oloille täällä Espoon Jupperissa.

Eija Alasaari on yhdistyksemme puheenjohtajan Mauri Alasaaren rouva, kuten useat jupperilaiset tietävätkin.

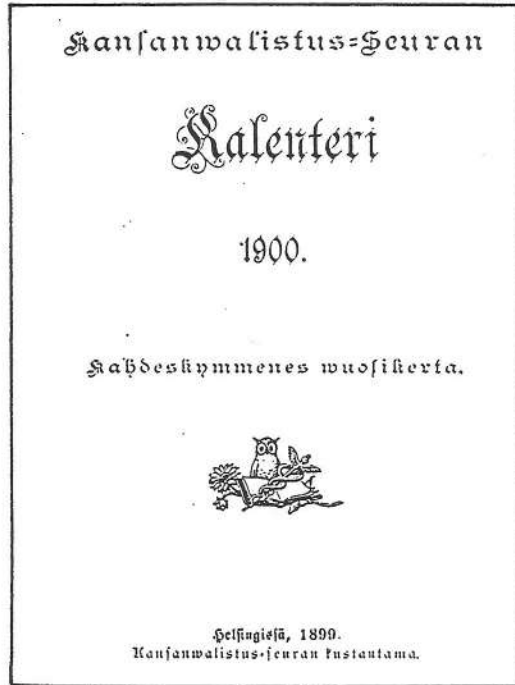
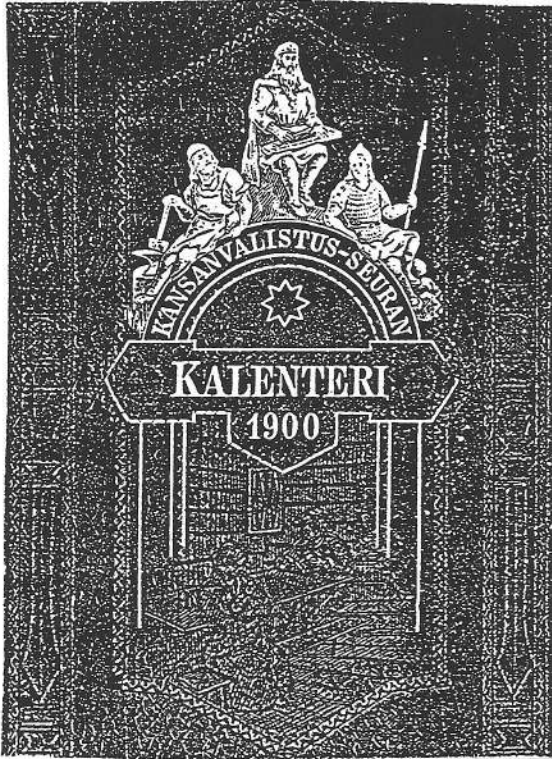
Joyn uusi sarja: lyhythaastattelu. Lukijoiden vihjeet toivotuista haastateltavista ovat tervetulleita numeroon 854 6084.

SATA VUOTTA SITTEN

Yhdistyksemme entinen puheenjohtaja **Silve Sahlan** löysi tätinsä jäämistöstä mm. Kansanvalitusseuran julkaiseman kalenterin vuodelta 1900. Hänen tätinsä **Sirkka Ahlroth** toimi Muinaistieteellisen toimikunnan assessorina, jonka työhuone sijaitsi Kansallismuseossa. Silve luonnehtii tättään "museoajatuksen läpitunkemaksi" ja ihmiseksi, joka säästi kaiken. Hyvä niin, koska nyt elässämme uuden vuosituhannen ensimmäisiä kuukausia voimme tutustua pienen otteen avulla viime vuosisadan vaihteen ensimmäiseen kalenteriin oheisten otteiden myötä.

Tällä sivulla on kansi ja kansilehti sekä tammikuun kalentersivu vuodelta 1900. Viereisellä sivulla uutisia, runo ja senaikaisia mainoksia - myös viime vuosina puhuttaneen entisen Suomen Yhdyspankin (Merita) sekä Vakuutusyhtiöiden Suomi ja Pohjola -mainokset.

Luuk.	Muistuttajia:
Tiit. 3: 4-7. — Luuk. 2: 21.	Jumalalla onnen ohjat, Luo- jalla tyhyn anoutimet.
1 M. Hud. w. p. Souf. 1899	20 Eoiji Herran nousuvuoden!
2 T. Kapel. Set f. 3,32 i. 21	
3 R. Genoffi 9,6-3,3	22 Suomal. Kirjallisuuden Seuran määräaikaiset kokoukset pi- detään lufalaisten aikana ensimmäisenä keuhkokuumeena kustakin kuukausi.
4 T. Tiitus 23	
5 P. Eimo 9,5-3,7	24 Kansanvalitusseuran jäsenra- hat koetaan vuoden alussa.
Ref. 60: 1-6. — Matt. 2: 1-12.	25 Dulun f. 1881 w:n obl. ar- votaan ja korfoliput jefu arvotut obl. lunastetaan.
6 R. Loppiainen 9,3-3,10	26 Room. 12: 1-5. — Luuk. 2: 42-52.
7 E. I. j. Loppiaij. Aulusti	26 7 E. I. j. Loppiaij. Aulusti
8 M. Kotowalko f. 7,20 a. 27	27 8 M. Kotowalko f. 7,20 a. 27
9 T. Beiffo 9,1-3,14	28 9 T. Beiffo 9,1-3,14
10 R. Niitu	29 10 R. Niitu
11 E. Ranta 8,55-3,18	30 11 E. Ranta 8,55-3,18
12 B. Toini 8,56-3,23	31 12 B. Toini 8,56-3,23
13 E. Ruutti	31 13 E. Ruutti

Muistettavia tapauksia

1. Sveitsin vapautusjota vuokse 1305. — Helkonvubistaja Ulrik Spingli * Zoggenburgissa Sveitsissä 1484. — Runoilija Kelli. Eerik * Vega-Abdönissa Un-
karissa 1823. — Presidentti Akr. Einolin julistaa orjuuden keltakentillä Pohjois-
Amerikan Yhdysvalloissa 1862.
2. Paavi Gregorius VII kieltää raamatun lukiemien 1050. — Uno Cagnacé,
Suomen laulajain isä. † 1888.
3. Suoja Marfus Julius Cicero * Arpinimijä 106 e. Kr. f.
4. Ranskalainen kirjailija arkipiispa Genelon † 1715.
5. Suomalainen kirjailija Oskari Wäinölä † 1842. — Ewelijsä Fredrik Bozius †
Helsingissä 1891.
6. Annos suomalaisen kateketeja toht. A. B. Robinson ja Turussa 1804.
7. Väinö keltakentien tukija Kaarle v. Linne * Uusikauppi 1778.
8. Kansanvalitusseuran puolesta 9. 9. 1891. — Ewelijsä Fredrik Bozius.

31 p. w. 1900. **Januarius.** 7

Luuk.	Muistuttajia:
Room. 12: 6-15. — Joh. 2: 1-11.	2. Borin f. 1871 w:n f. korfol. ja arm. obl. lunastetaan.
14 E. 2 j. Loppiaij. Jelis f. 8,47 i. 3	2. Wiipurin f. 1887 ja 1892 w:n f. korfol. lunastetaan.
15 M. Siwä f. 8,53-3,27	4 2. Suom. laup. Hyy. kofjan 1895 ja 1897 w:n obl. arvotaan ja 1895, 1896 ja 1897 w:n f. korfoliput lunastetaan.
16 T. Jilmar f. 8,49-3,32	5
17 R. Antton 8,46-3,37	6
18 E. Warma 8,46-3,37	7
19 B. Heiffo 8,46-3,37	8
20 J. Saabian	8
Room. 12: 16-21. — Matt. 8: 1-13.	23. Osimääräiset waltioapäivät alkavat Helsingissä.
21 E. 3 j. Loppiaij. Kune	9. Marttinat.
22 M. Woiitto 8,42-3,41	10 9. Tynästykissä 2 päiwää.
23 T. Emma 8,38-3,46	11 11. Kuopiossa 2 p.
24 R. Erffli, Cero f. 1,33 a.	12 16. Turussa 2 p.
25 T. Paawo 8,34-3,52	13 30. Hämeenlinnassa 2 p.
26 B. Wiljo, Wiljatti	14. Teripäivät.
27 J. Kultimo 8,30-3,57	15 9. Jomastin pidiän kielentolaksia.
Room. 13: 8-10. — Matt. 8: 23-27.	16 10. Suojarven Wapattokissa.
28 E. 4 j. Loppiaij. Kaarle	16 25. Wermooissa.
29 M. Tammi 8,25-4,2	17 20. Seurakokous 2 p.
30 T. Gunnilla 8,21-4,7	18 Tammitun lopulla Turun haara- oikaton woiitotus.
31 R. Niitu f. 3,2 a.	19 17 Tammitun lopulla lähettämät Kan- sallisuusseuran haaraoikset woiitotomijensa toimitunnalle Helsingiin.

Woiitushistorian alalta.

14. Sakari Topelius * 1818 Kubbinsissä Hiedä Wustarkeppyytä.
15. J. B. de Roliere * Pariisissa 1622.
16. Jumalansönnit A. F. Greenit † Hattulossa 1892.
17. Anttonus Wija, muuttamaton perustaja, † 356. — Calderon * Wob-
ribissa 1600. — Benjamin Franklin * Wostonissa 1706.
18. Lord Byron Hulwer, englantilainen romaaniinjohtaja („Belham“, „Wom-
pejin wimeijet wäimät p. m.), † 1873.
19. Kansanvalitusseuran ja waltari Pent Saché † 1576 Wäinbergissä. — James
Watt, höyrykoneen keltijä, * Greenockissa Skotlannissa 1736.
20. Ranskalainen runoilija Adam Erkenichlager † 1850.
21. G. E. Keshing * 1729. Lord Byron Wontoolia * 1788.
22. Sakari, runoilija de la Wette Pouné („Uudine“ p. m.) † 1843.
23. kuningas Rikard III * Wulstonsissa 1448.
24. Roomalainen runoilija Publius Wudins Najo („Wetamorjosi“) † muu-
naisia Wustian Weren rannalla 17.
25. Wolfgang Amadeus Wozart * Salzburgissa Wäinölkässä 1756.
26. Keltari Kaarle Suuri † 814 Wakenissa. — Wauvo Werrit-woiita woiitaa

Ylimääräiset
valtiovaiwät 1899.

Sa seijo suorana
maan Suomalainen!

Se seijo suorana maan, Suomalainen!
Eä ole wafaa, jalo, Suomen mies!
Ja lemmi, lohduttele Suomen nainen,
Ja siehdo lämpimäksi totties!
Een kylmäksi ken meistä jättää woisi?
Sill' eitä onnen, onnimmankin soiji!?

Sun esi-ijäo seioi kannattansa,
Sun hallat, nälät, wainot maata löi.
He lesti kaisen, lesti ujas tauja,
Waiit' usein wainolainen leiwän jöi!
He ralaatiwat tätä täyhin rinnoin!
Ja työtä tekivät he, työtä innoin!

Kiin heitä jalamaitta seioi ruojat
He ystin mielin niitä rakensi;
Ja sopu, tytyhmys, nuo onnen ruojat,
Ne Suomen maan näin parhaasti wainiöi.
Me miötä löydäijimme äidin toisen,
Käin ihanan, näin armaan, Suomen moisen?

Eä kansalainen, Suomen lapsi jalo,
Eä ralaata, tee työtä kunnian!
Eä saata lännne siwistyksen walo,
Mi leimuiltepi läpi maailman!
Eä noota korkealle Suomen maine,
Kiin sit' ei murra mitään hyötyläine!

Ja wihdoin siwistyksen soihtu läcsä
Eä ujas walon wapaan wartia!
Eä nousi, kansain Ruuhan, Suomen häiöjä
Ja näytil heille onnen wolkama!
Di, silloin oloji on ominainen!
— Siid seijo suorana maan, Suomalainen.

1/4 99.

Wohipoika.

Kotimainen
Henkivakuutus-
Osakeyhtiö
SUOMI
Helsingissä
myöntää henkivakuutuksia.
Suurin
kotimainen henkivakuutusyhtiö.

Kahdeksanvuotisen toimintansa
aikana on yhtiö suorittanut:

Kuolemantapauksista
Smk. 2,058,539: 97.

Elinkorkoina
Smk. 243,612: 17.

Voitto-osuuksina oakuutetuille
Smk. 650,519: 62.

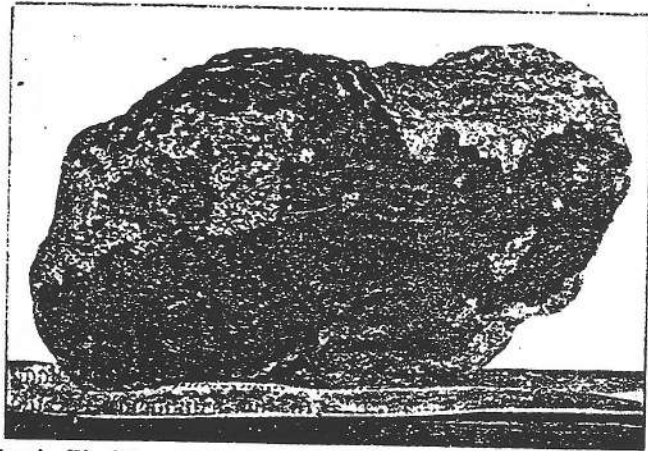
Osinkoina osakkeenomistajille
Smk. 139,200: —.

Vakuutetuille jaetut voitto-
osuudet oliaot

vuotta	1890-91	Smk.	5,496: 25
"	1892	"	25,358: 57
"	1893	"	48,409: 42
"	1894	"	66,741: 01
"	1895	"	73,974: 30
"	1896	"	91,941: 00
"	1897	"	110,309: 02
"	1898	"	198,280: 15

Bjurbölen meteorista ja meteorilennoista yleensä.

Maaliskuun 12 päivänä viime vuonna (1899) nähtiin Etelä-Suomesa 1/2 10:n ajoisia illalla häikäisevän kirkkaan tulipallon lentävän taivaalla lännestä itäänvään. Se näkyi pohjoisessa vielä Tulun seuduilla, idässä Pietarisia asti ja etelässä koko Mänerellä. Sen ilmesmistä seurasi kova, ukkosta tahti tyfien pauketta muistutawa jorina. Tulipallo oli n. j. meteori eli awaruudesta maan ilmakehään joutunut eüne, joka viimein wutui maahan

Suurin Bjurbölen meteorikappaleista (noin 70 cm toijesta päästä toijeen).

SUOMEN YHDYSPANKKI

Perustettu v. 1862.

Osakepääoma:

Smk. 4,000,000: —.

Vararahasto:

Smk. 8,400,000: —.

Pääkonttori Helsingissä.

Haarakonttoreja:

Haminassa, Hangossa, Hämeenlinnassa, Joensuussa, Jyväskylässä, Kokkolassa, Kotkassa, Kuopiossa, Lahdessa, Loviisassa, Mikkelissä, Oulussa, Pietarsaaressa, Porissa, Porvoossa, Raahessa, Sortavalassa, Tammissaaressa, Tampereella, Torniossa, Turussa, Vaasassa ja Viipurissa.

Toimittaa kaikkia hyvinjärjestettyyn pankki-
liikkeeseen kuuluvia tohtäwiä.

HUOM.! Pankin uudet mukawat kreddiitwikirjeet, maksettawat noin 400 eri palkassa.

Pankin tulenkestävässä ja tiirikoita vastaan varmassa holwissa vuokrataan säilytyslakkeja 20, 30 ja 50 markan vuotuisoista makanasta.

Sekä awonaisia eitä suljetuina säilytyksinä otetaan vastaan.

Toimia voi pankille antaa myös kirjallisestikin.

POHJOLA
myöntää

Palovakuutuksia
kaupungeissa, teollisuuslaitoksissa ja suu-
remmillä maatioilla.

Osakepääoma 5 milj. S. M.

Huom. Vakuutusmaksut ovat edeltäpäin määrätty, eivätkä siis vaihtelee vuodesta vuoteen.

Vakuutuksia öälitetään postinkin kautta.

14 Jupperissa linja 248 on tarpeellinen jatkossakin

Kaupunkirata eli uusi raidepari Leppävaaraan valmistuu vuonna 2001. Uudella raiteella alkaa liikennöidä uusi A-juna Helsingin ja Leppävaaran välillä. Juna pysähtyy kaikilla asemilla ja sen vuoroväli ruuhka-aikana on 10 minuuttia ja muulloin 20 minuuttia. Sen lisäksi liikennöivät entiseen tapaan E-juna Espooseen ja S-, U- ja L-junat. Junalla siis pääsee Leppävaarasta ja Leppävaaraan paljon nykyistä useammin. Näyttää kuitenkin siltä, että Jupperista ei pääse samassa tahdissa Leppävaaraan!

Yhteydet Helsinkiin - myös Jupperista - hoidetaan radan valmistuttua liityntäliikenteellä. Lähes kaikki suorat seutulinjat lakkautetaan, ja yhteydet Leppävaaraan hoidetaan lisääntyvillä Espoon sisäisillä linjoilla. Nykyisin alueeltamme Leppävaaran suuntaan liikennöivä linja 24 muuttuu linjaksi 52 ja 25 linjaksi 55. Uusi linja 54 korvaa nykyisen 248, eli sillä hoituu yhteydet Viherlaaksoon ja edelleen Leppävaaraan. Päivittäisten lähtöjen määrä pysyisi suunnitelmassa ennallaan nykyisten 24 ja 25 osalta, eli Tammipäätien päähän pääsisi edelleenkin vain kerran tunnissa ja Riihiniityntietä nopeasti Leppävaaraan tunnin välein aamulla ja iltaruuhkassa - **keskipäivällä ja illalla ei ollenkaan!** Merkittävä huononnuks tapahtuisi myös yhteyksissä Viherlaaksoon. Vuoroväli harventuisi noin puoleen nykyisestä ja viikonloppuisin ei Viherlaaksoon pääsisi Jupperista kuin bussilla 15.

Toinen merkittävä huononnuks nykytilanteeseen on tietysti suoran yhteyden loppuminen Turuntien kautta Helsinkiin. Perinteisesti bussit ovat Jupperista kulkeneet Helsinkiin Turuntien ja Vihdintien kautta. Monet alueella asuvista ovat valinneet työpaikkansa, harrastuksensa ja jopa lasten koulut juuri näiden hyvien bussireitien varrelta. Nyt uhkaa koko Pitäjänmäen alue

jäää meiltä lähes täydelliseen paitsioon. Liityntäliikenteen busseilla pääsee tietysti Leppävaarassa vaihtamalla edelleenkin jatkamaan nykyistä bussireittiä Helsinkiin. Linjoja tulee kuitenkin olemaan vain kaksi: 230 Vallikalliosta ja 248 Lähderannasta sekä moottoritietä vain arkisin liikennöivä 295. YTV:n arvion mukaan vaihto bussista bussiin hidastaa matkaa nykytilanteeseen verrattuna jopa varttitunnilla. Harvapa meistä on valmis käyttämään työmatkaansa vielä puoli tuntia lisää joka päivä!

Onneksi meillä sentään säilyy edelleen linja 315 suorana yhteytenä Helsinkiin.

Nyt kannattaa todella vaikuttaa. Lopulliset päätökset ja aikataulujen hienosäätö on vielä tekemättä. YTV:ltä saa informaatiota asiasta. Kannattaa tutustua aineistoon ja selvittää, mitä muutokset omaan liikkumiseen vaikuttavat.

Toimiva joukkoliikenne on jokaisen etu. Valitettavasti Jupperissakin kuulee, näkee ja haistaa lisääntyneen liikenteen haitat erityisesti Pitkäjärventien ja Riihiniityntien varrella.

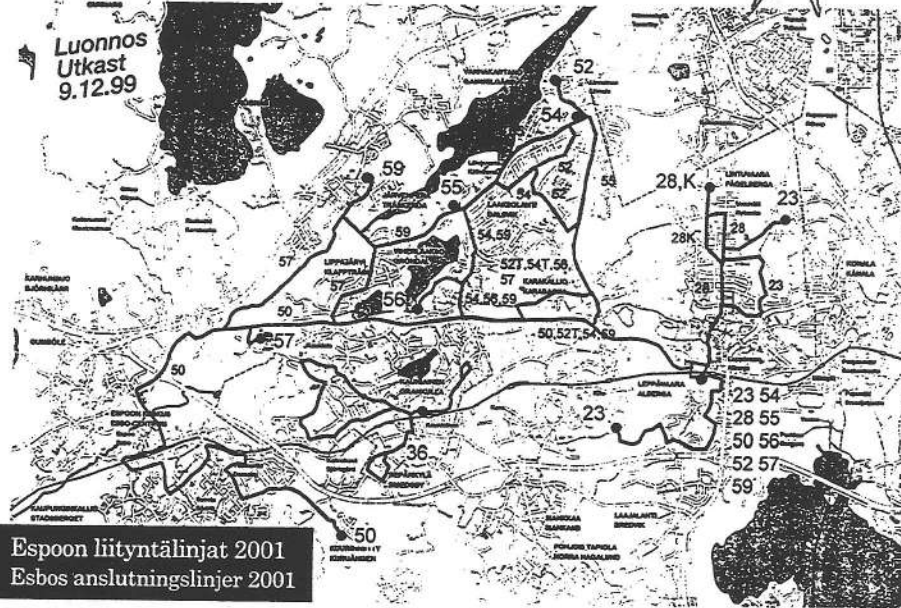
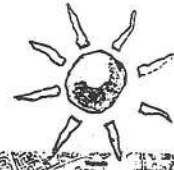
SIRPA HERTELL

Jupperilainen kaupunginvaltuutettu

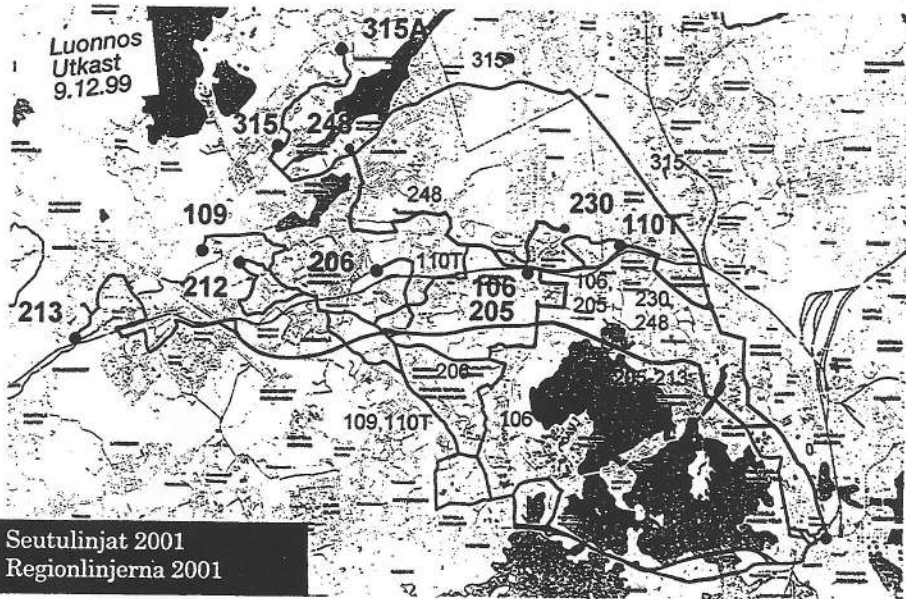
KAUPUNKIRATA 2001											
LIITYNTÄLIIKENNEJÄRJESTELMÄ											
Espoon sisäiset liityntälinjat	Liikennöinti-aika			Lähtöjä yht.			Vuoroväli				
	arki	la	su	arki	la	su	arkiruuhka	arki muu	la	su	
23 Etelä-Leppävaara - Uusmäki	6:00-23:00	8:30-23:00	8:30-23:00	44	30	30	30	60	60	60	60
28, 28K Leppävaara - Lintuvaara	5:00-0:30	7:15-0:30	8:15-23:30	106	70	62	20	20:30	30	30	30
36 Kasavuori - Kuurinniitty	6:00-0:45	6:00-0:45	6:00-22:45	76	76	68	30	30	30	30	30
50 Leppävaara - Espoon keskus - Tuomarila/Kuurinniitty	5:00-0:40	6:00-0:40	6:00-0:00	80	58	54	20	40	40	40	40
52 (24) Leppävaara - Rastaala - Jupperi	6:15-23:05	8:35-23:05	9:05-19:35	38	26	12	30	60	60	120	120
55 (25) Leppävaara - Vcini - Lähderanta	5:50-18:05	8:05-18:35	8:35-20:05	21	24	12	60	-	60	120	120
54 Leppävaara - Viherlaakso - Lähderanta	6:00-18:20	-	-	48	-	-	20	-	-	-	-
56 Leppävaara - Karakallio - Viherlaakso - Lipparanta	5:50-20:30	6:45-18:30	8:45-22:30	73	48	56	20	30	30	30	30
57 Leppävaara - Karakallio - Lippajärvi - Jorvi	5:30-20:00	6:20-19:00	6:10-18:50	57	28	25	20	60	60	60	60
59 Leppävaara - Viherlaakso - Järvenperä	5:30-18:00	-	-	45	-	-	20	-	-	-	-
yhteensä				588	360	319					
Espoon suunnan seutulinjat											
205 Helsinki - Turunväylä - Leppävaaran terminaali	6:00 - 23:00	-	-	76	-	-	20	30	-	-	-
230 Helsinki - Turuntie - Vallikallio	5:30 - 23:00	6:00 - 23:00	7:00 - 23:00	78	55	39	20	30	30	30	30
248 Helsinki - Turuntie - Lähderanta	5:30 - 23:00	6:00 - 23:00	7:00 - 23:00	78	55	39	20	30	30	30	30
yhteensä				232	110	78					
Yöliikenne kello 23 jälkeen hoidetaan suorilla seutulinjoilla.											

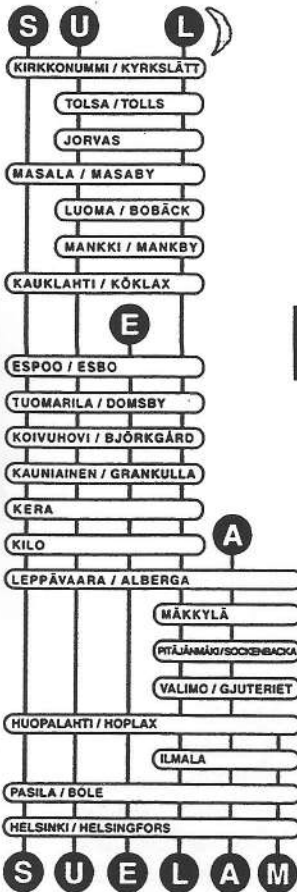
Kaupunkirata 2001 ja bussiliikenne

Espoon liityntälinjat 2001
Esbos anslutningslinjer 2001

Seutulinjat 2001
Regionlinjerna 2001

Leppävaarassa hyvä vaihtoyhteys bussista junaan.
Smidig anslutning från buss till tåg i Alberga.

Junien vuorovälit
Tågturintervaller
(minuttia/minuter)

Ruuhka-aika	Päiväliikenne
Rusningstid	Dagstrafik
A 10	20
E 30	30
S 50	60
U 60	60
M 10	10

Vain öisin/Endast natttid

KAUKLAHTI TALVISODASSA 60 VUOTTA SITTEN

Pitkin syksyä 1939 on tehty suunnitelmia ja käyty neuvotteluja SYTYTIN Oy:n muutosta Kauklahteen, jos sota mahdollisesti syttyisi. Koska rauhanneuvottelut Neuvostoliiton kanssa eivät antaneet hyviä tuloksia, oltiin melko varmoja sodan alkamisesta. Äärimmäisen herkkä ja sotatoimien kannalta ratkaisevan tärkeä Sytytin Oy oli saatava pois Helsingistä, minne oletettiin kohdistuvan voimakkaita vihollisen pommituksia. Jokainen ammus ja kranaatti tarvitsee oman syyttimen.

Tehdas siirretään

Tehtaan siirto toteutettiin juuri ennen talvisodan syttymistä. Yön pimeydessä vyöryivät raskaat armeijan ja kuljetusliikkeiden ajoneuvot Helsingistä kohti Kauklahtea. Tehtaan tuotantoon kuuluvat raskaat automaattikoneet ja laitteet sijoitettiin Kauklahteen asemaa vastapäätä olevaan matalaan tehdasrakennukseen.

Muutto yritettiin tietenkin tehdä mahdollisimman näkymättömästi ja vähin äänin. Henkilökunta joutui valvomaan yön toisensa perään. Monenlaiset huolet muutoksista ja epätietoisuus tulevaisuudesta lisäsivät henkilökunnan uupumusta.

Itse sain komennuksen tehtaalle töihin joulukuun alussa.

Kauklahteen kylä muutosten edessä

Koneet saatiin toimimaan ja tuotanto käyntiin. Tehdas toimi täysillä ympäri vuorokauden.

Hiljainen ja rauhallinen Kauklahteen kylä oli äkkiä joutunut suuren muutoksen eteen. Oli saatava majoitusta sadoille ihmisille. Kaikki mahdolliset tilat - niin seurojen talot kuin yksityiskodit saivat luovuttaa osan huoneistoistaan henkilökunnan käyttöön.

Kun sota sitten syttyi 30.11.1939 saneltiin tehtaan työntekijöille ankarat säännöt, jottei tehtaan olinpaikkaa paljastettaisi viholliselle. Ilmahälytysten aikana ei kukaan saanut poistua ulos rakennuksesta eikä liikkua ulkosalla. Sääntöjen noudattamisesta pitivät sotilait huolen ulosmenoreittien suulla, tietenkin näkymättömissä viholliskoneilta.

Aseman lähellä olevalle kalliolle oli sijoitettu kaksi IT-tykkiä, jotka ampuivat viholliskoneita heti, kun niitä ilmestyi asemanseudun lähetyville.

Kauklahteen pommituksista

Kauklahtea pommitettiin jostain syystä varsin paljon. Mitään suuria vahinkoja ei muistaakseni kuitenkaan sattunut. Itse tehdasrakennus säästyi pommien osumilta. Vain kerran putosi pommi tehtaan seinän viereen, johon se tietysti teki suuren kuopan.

Yksi kovimmista pommituksista sattui 17.2.40, jolloin mieheni oli lähdössä junalla klo 17 aikaan

Helsinkiin. Junan pysähtyttyä asemalle lensi pommituslaivue ylitse ja ilmeisesti juna nähtiin. Laivue kääntyi takaisin, ja alkoi tulittaa junaa pommein ja konekivääritulella. Matkustajat ehtivät juuri ja juuri alta pois osan ryömittyä viereiseen pommisuojaan ja osan junan alle piiloon. Kuin ihmeen kaupalla henkilövahintoja ei sattunut, mutta junavaunut olivat reikiä täynnä junan vihdoon höyryessä kohti Helsinkiä.

Ylilentojen aikana tehtaalla työskennelleet naiset olivat erityisen pelokkaita, koska tehtaalla ei ollut mitään omaa pommisuoja. Osa heistä hakeutui seinien viereen, osa ryömi koneiden alle turvaan. Allekirjoittanut, joka toimi muun työn ohella myös ensiapusarena, sai rohkaista ja hoivata shokkipotilaita tilanteissa, joissa pommitus vain jatkui ja jatkui.

Vieraskirjaani on kirjoitettu, että 31.12.39 Kauklahteen ylitse lensi 20-koneen laivue kylvään pommeja, jotka onneksi putosivat suurelta osin pelloille tehden lumeen mustia multakuoppia. Saavuttuaan asutuksen päälle koneet avasivat raivoisan konekivääritulen. Seisoin yksin asuntomme porstuassa. Matalalla lentäneet koneet tärisyttivät vanhaa taloa niin, että ulko-oven haka lensi itsestään auki. Siinä tärisin talon mukana, mutta osumaakaan ei sattunut. Koneiden poistuttua oli piha täynnä katkenneita puiden oksia.

Työt tehtaalla jatkuivat kaikesta huolimatta. Rintamalla tarvittiin sytyttämiä kipeästi. Ainoastaan jouluaattona koneet hiljenivät klo 18 -24. Ahtaissa tiloissa työskentelivät niin naiset kuin miehetkin tietäen työnsä tärkeyden niissä oloissa.

Tehdas vaikutti kauklahtelaisten elämään

Tehtaan tulon myötä elämä Kauklahtessa muuttui täysin. Kauppa kukoisti ja palvelut saivat vauhtia toimintaansa. Keskustassa toimiva *Halmeen leipomo* oli myös tehtaan väen suosikkipaikka. Sieltä saimme hyvää leipää ja ihania leivonnaisia raskaan työn lomassa. Silloin ei vielä mikään tavara ollut kortilla.

Kylmä talvi oli vaikea kestettävä. Monet tehtaan työntekijät joutuivat asumaan hatarasti rakennetuissa kesämökeissä, missä lämpöä ei ollut riittävästi. Sil-

loin ei kenelläkään ollut mitään nykyisen kaltaisia hyviä ja lämpimiä ulkoilu- tai muitakaan vaatteita. Korva- ja kasvopaleltumia oli paljon myös tehtaan väellä. Niitä jouduin päivittäin hoitamaan. Pakkasta oli keskimäärin 38-40 astetta, parhaimmillaan -42 astetta.

Vihdoin tulivat aurinkoiset helmikuun päivät, jolloin pommitukset vain lisääntyivät. Kaikesta kuitenkin selvittiin maaliskuun 13. päivään asti, jolloin saatiin odotettu rauha, joka onkin sitten ihan toinen juttu.

Lopuksi on annettava suurenmoinen tunnustus senaikaisille kauklahtelaisille erinomaisesta suhtautu-

misesta meihin vieraspaikkakuntalaisiin. Sytytin Oy aiheutti melkoisen muutoksen paikkakunnalle, josta oli omat haittansakin paikallisille asukkaille.

SIGNE HEIKKILÄ

*Kirjoittaja asuu nykyään Viherlaaksossa, mutta hän asui Jupperissa 1940-luvulta 80-luvulle ja toimi alueella aktiivisesti useissa eri järjestöissä ja luottamustehtävissä mm. Jupperin Omakotiyhdistyksessä. Hänen sukunimensä oli vuoteen 1958 saakka Saari-
nen, jolloin aviomies Armas Saarinen muutti nimen isänsä kotitilan mukaan Heikkiläksi.*

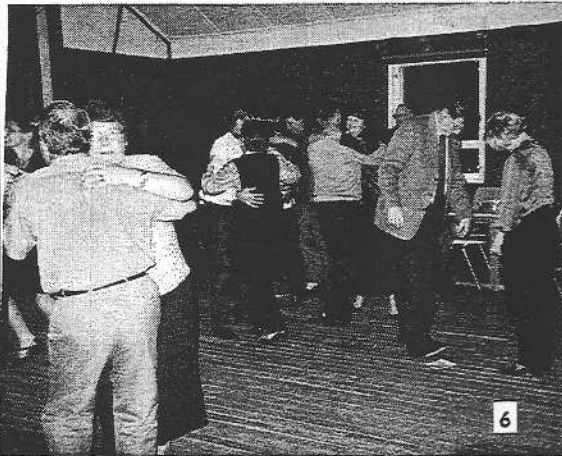

OSAKEYHTIÖ SYTYTIN

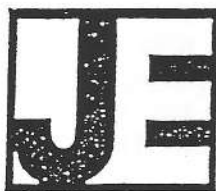
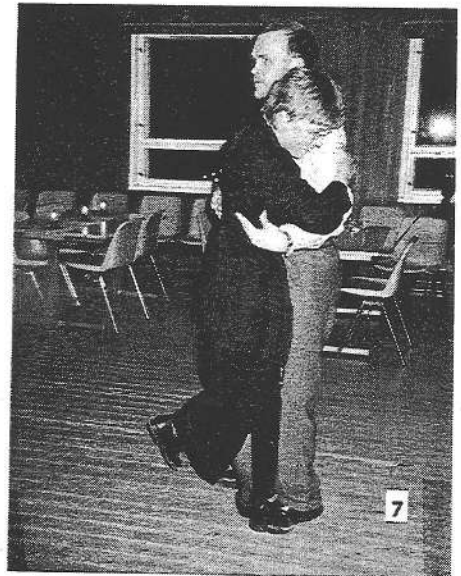
OIKAISU

JOY:n 4/99 tapahtumakatsauksessa oli Römppäjäisistä kertovassa jutussa menneet kuvatekstit sekaisin. Alla oikeat tekstit oikeassa järjestyksessä:

6. *"Noin pienikö se on", ihmettelevät Irmeli ja Pekka Perttula.*

7. *Uusi kilpailu. Sanomalehti taite-
taan ensin kahtia jne,
kunnes jäljellä on
enää pienen pieni
siivu. Parit tans-
sivat, soitto pysähtyy,
ja parin on pystyttävä
kilpailun voittaakseen
seisomaan mahdolli-
simman pienellä pala-
sella, eli näin: voit-
tajapari Eeva-Riitta ja
Pekka Puomio.*

PAPERITUKKULIIKE

J. ELIASSON OY

SANTARADANTIE, 01370 VANTAA
PUHELIN (09) 4761 4100, TELEFAX (09) 4761 4130

TALVISODASTA VIRISI YHTEISHENKI JUPPERISSA

"Talvisodan hengestä" on keskusteltu viime vuoden marraskuun lopussa vietetyn sodan syttymisen 60-vuotismuistojuhlan nostattamissa tunnelmissa. Tuolloin vuonna 1939 oli Jupperin tonttijaosta kulunut kolme vuotta, ja tähän lapsen kengissä vielä kulkevaan yhdyskuntaan lähtivät useat täällä kesämökin omistavat helsinkiläiset sodan pommituksia pakoon. Talvisodasta ja sota-ajasta Jupperissa kertoo ARTTURI WINQVIST, joka sodan syttyessä oli 16-vuotias, ja jonka perhe muutti tänne pysyvästi paria kuukautta ennen talvisotaa.

Artturi Winqvist on Jupperin Omakotiyhdistyksen toiminnassa pitkäaikainen, jo toisessa polvessa tiiviisti niin johtokunnassa kuin toimikunnissa mukana ollut veteraani. Hänet kutsuttiin yhdistyksen ensimmäiseksi kunniajäseneksi vuonna 1996. Artturin isä, Arthur Winqvist oli yhdistyksen perustajajäseniä ja toimi johtokunnan jäsenenä vuosina 1955-59 (k. 1959).

Artturin äiti, Ida Winqvist perusti ahkerana lukijana lukunälkänsä tyydyttämään Jupperiin ns. "laukkukirjaston", jota voidaan pitää ikään kuin Jupperiin myöhemmin perustetun Laaksoalahden kirjaston "esiäitinä". Artturi Winqvistin rouva Elvi, joka myös oli, ja edelleen on, intohimoinen kirjojen ahmija, toimi yhdessä anoppinsa kanssa hankkeessa mukana. Elvi Winqvist on ollut muutenkin aktiivijäsenenä yhdistyksessä mm. *Huvitoimikunnassa*.

Talvisotaa osattiin jo ennakoida Winqvistin perheessä
Artturin vanhemmat ostivat tontin Jupperista vuonna 1936 heti palstoituksen alkaessa.

- Jupperi-kirjassa sanotaan, että ne oli helsinkiläistä ammattiväkeä, jotka täältä tontin ostivat, ja niin olivat minunkin vanhempani. Isä oli rakennusliikkeen palveluksessa talonmiehenä, ja myi bensaakin, kun siinä oli myös bensa-asema, Kotkankadun ja Aleksis Kiven kadun kulmassa. Ja minäkin kävin aina auttamassa fajjaa. Kun lunta

tuli, piti pojan olla mukana, Artturi aloittaa.

- Vähän ennen talvisodan alkamista, kun oli niitä pimenysharjoituksia, alkoi näyttää, että lähtöhän siitä tulee. Ja niinhän me tavallaan ennakoitiin tilanne ja tultiin tänne Jupperiin vähän ennen sodan alkamista syksyllä, lienee ollut syys-lokuuta.

- Ei meillä muuta ollut kuin sellainen saunaksi tarkoitettu pirtti. Kun siihen tultiin, niin ei ehditty kylpeä edes ensimmäistä löylyäkään, Artturi naurahtaa.

Hän kertoo, ettei vielä ollut sähkövalojakaan.

- Malmin Sähkölle ilmoitettiin ja tilattiin sähköt, mutta

sanoivat, ettei ole minkäänlaisia mahdollisuuksia vielä. Vasta välirauhan aikana saatiin sähköt siihen pikku mökkiin.

Winqvistin puutarhan ympäröimä viehättävä omakotitalo sijaitsee Louhoskujan varrella, mutta ensimmäinen pikku mökki oli nykyisen Kaivosmiehenkujan tienoilla, jossa nyt asuu "niitä uudisasukkaita", kuten Artturi asian ilmaisee.

- Mansohan meiltä sen tontin osti. Kyllä se meidän silloinen mökki oli tosi pieni. Kun levitin kädet, niin melkein sain seinästä seinään. Ja siinä me kolme asuttiin: isä, äiti ja minä, Artturi ihmettelee.

Talvisota sytty

Artturi kertoo olleensa juuri Helsingissä isää auttamassa, kun sota sytty. Isällä oli urakkana maalata kaikki kuorma-autot valkoiseksi, näkösuojaksi vihollisen lentokoneiden takia.

- Olin silloin juuri niitä autoja isän kanssa töhrimässä. Nähtiin kun venäläiset lentokoneet tuli ylitse ja se pommitus alkoi. Helsinkiä hän sitä pommitettiin. Jupperi sai vielä talvisodan aikana pysyä melkoisen rauhassa, Artturi tuumaa.

- Mutta kun pommitukset Helsingissä alkoivat, niin sitten tänne alkoi rynnistys. Joka ainoa, jolla täällä jonkinlainen lautamökki oli, tuli Helsingistä karkuun tänne. Oli surkeitakin tilanteita, kun suurin osa taloista oli ilman lämpöeristeitä, ja pakkanen kiristyi 30-40:een asteeseen.

Artturi kertoo itse tarkistaneensa lämpömittarin. Laittoi lumisohjoa kuppiin, siihen vetä, sotki ne soseeksi, ja katsoi, meneekö nollean, ja näin kävi.

- Sama mittari oli meillä seinässä, ja 42 astetta oli kovin pakkanen. Sopii vain arvella, miltä niistä ihmisistä tuntui, kun kävellen Helsingistä tulivat. Jollain sentään oli auto tai sai kyydin joltakin. Ei sen kummemmin kysytty, jos vain liikkuva vehje oli, niin siihen mentiin, ja tilaa oli. Silloin oli ihmisillä sitä solidaarisuutta, kaikista koetettiin huolehtia, vaikka vaikeaa olikin.

Artturin isä kuului ikäluokkaan, joka ei joutunut talvisotaan, kun ei vielä ehtinyt vakituksessa armeijassa olemaan. Toiseen sotaan hän joutui, automiehenä.

- Hän kun oli myös autonkuljettaja. Hänellä oli viis virkaa ja kuus nälkää, Artturi nauraa.

Hän kertoo, miten lentokoneita rupesi tulemaan etelästä, ns. Paldinskin tukikohdasta.

- Meidän tontille oli juuri ennen sotia valmistunut kellari, joka toimi melkein koko puolen

kylän pommisuoja. Kaikki ihmiset tuli sinne. Katsottiin, kun koneet menivät yli ja laskettiin niitä. Minäkin laskin kerran isosta pommikonelaudasta 60 konetta. Levisivät siitä ympäri Suomea pommittamaan.

- Olihan se kovaa räiskettä, kuului tännekin asti. Helsingin Patterinmäessä sijaitsevat IT-tykit. IT-tykistöstä se sai liikanimenkin, Patterinmäki. Sieltä kun ne ampuivat koneita, muodostuivat venäläisten pommituksia vaarallisemmiksi itkranaatit ilmassa räjähtäessään, kun sirpaleet lentelivät alas.

- Tuoltakin Laaksoahdesta, ihmisten rynnästä huusivat jo kaukaa, että otakaa kellarinovi auki, että pääsee sisään. Kerankin yksi laaksoahtelaispoika oli tulossa ja sanoi olleen niin kiire, että taisi repiä itsensä piikkilankaan. Mutta eihän se mihinkään piikkilankaan ollut sattunut, vaan kranaatinsiru oli raapaissut.

Talvisodan aikana Jupperissa oli sentään jo Elanto, josta sai elintarvikkeita. Vielä silloin ei kovaa pulaa niistä ollut, säännöstely alkoi myöhemmin.

- Liikenneolot vasta kurjat oli. Jokaisella oli Helsingissä työpaikka, jonne piti päästä. Mutta Jupperin bussit olivat pieniä, 24 hengen busseja. Kerankin töihin mennessäni oli 104 henkeä sisällä. Minäkin poloinen istuin yhdessä penkissä, ja sitten tuli rouva Virtanen, aika tukeva ihminen, ja hän kun istui sylissäni, niin meinasin liikistyä, Artturia naurattaa.

Talvisodan aikaan hänellä oli jo työpaikka Helsingissä.

- Laatusuksi, jossa olin sukasia ja etupäässä suksisauvoja ja armeijalle pulkanvaljaita tekemässä. En ollut ikinä sellaisissa hommissa ollut, mutta siitä se vain luonnistui. Työ ja tuska oli aina, että mitenkä pääsee tänne ja mitenkä töihin.

- Luntakin oli niin mahdotto-masti. Aina kun lähti, niin veikkaili, että kävelläkö tuonne Linnaisten kartanon luo, vaiko

Viharlaaksoon. Eivät päässeet bussit tänne, lunta oli niin paljon, että sukset täällä oli valttia.

- Ei silloin kysytty, että ootko työikäinen, ei muuta kuin työn syrjään vaan kiinni, Artturi painottaa.

Artturille on talvisodasta jäänyt erityisesti mieleen koko talven kestäneet hirveät pakkaset. Ja jos ei ollut pakkasta, niin sitten tuli lunta. Lumisateen aikanakin oli lämpimimmilläänkin 15 - 20 astetta pakkasta.

- Kova pakkanen palellutti meidän tontilta komean, parikymmenvuotisen kuusikon, osa puista ihan talonkorkuisia jo. Se talvisotaa edeltänyt kesä oli niin lämmin, että ne kasvoivat niin ankarasti, etteivät kerinneet tuleentua, ja niin paleltuivat. Ne sai sitten -40 keväällä kaikki hakata haloiksi. Tuo kuusi - nyt oikein jättiläiskuusi - mikä on tuossa kaivon luona, jäi ainoana jäljelle. Siksi se jätettiin siihen muistoksi, Artturi toteaa.

Hän muistaa, että Jupperissa ihan heidän lähiympäristöstään kaatui talvisodassa kolme juppelaista.

- Hämäläisen tontilla asui silloin nuoripari Lahtinen. Ne ehtivät siihen sellaisen kesämökin rakentaa, kunnes sitten kutsu kävi ja Lahtinen joutui sotaan. Sille reissulle jäi.

- Myös Elannon kaupanhoidtaja Raninen, joka oli niin tarmokas nuorimies, mies parhaassa iässä, sai kuulemma konekiväärisuihkun vartaloon ja kaatui. Samoin kävi Rajalalle, joka asui tässä lähellä.

Artturille on jäänyt hyvin mieleen talvisodan päättymispäivä, koska se oli ensimmäinen suojapäivä.

- Oli niin, että oikein vesi tippui, silloin maaliskuun 13. Ihan kuin olisi surrut koko maa sitä. Hyvä asiahan se oli, että sota loppui, mutta kyllä siitä suruakin oli, Artturi miettii.

Talvisodan päätyttyä Helsinkiin palasi asumaan kaikkein kylmimmässä asumuksissa asuneet. Suurin osa kuitenkin jäi ja

rakens ja laittoi talot siihen kuntoon, että niissä tarkeni, kun rupesi näyttämään, että toinenkin sota oli vielä tulossa. Winqvistihän olivat muuttaneet pysyvästi jo ennen sota.

Jatkosotaan lähti Artturikin

Artturi rupesi talvisodan jälkeen katselemaan vakituista työpaikkaa, ja kun Strömbergillä tarvittiin oppipoikia, hän meni kysymään ja pääsi sinne töihin.

- Siitä lähtien siellä olin. Kerkesin yli 46 vuotta olla. Siinä on elämässä ikään kuin teollisuushistoriaa mukana, Artturi tuumaa.

Jatkosodassa hänkin taisteli. Oli kutsunnoissa vuonna -41.

- Ja tammikuussa -42 lähettiin Lehtisen Laurin kanssa kaksistaan. Kyllä se tuntui siltä, kun tuota Pitkäjärventietä marssittiin jalkaisin Kauniaisiin, että tuleeko tästä enää ikinä takaisin. 18-vuotiaasta se tuntui niin toivottomalta. Ja eduskuntakin kun oli säätänyt asevelvollisuuslain kahdeksi vuodeksi, että varmasti riittää.

- Riihimäellä meitä sitten höykkytettiin ja koulutettiin, ja oli sikäli tuuria, että oli näitä talvisodan käyneitä miehiä meitä kouluttamassa. Ne osasivat. Pikkusta ennen juhanmusta jouduttiin rintamalle. Ei ehditty Riihimäellä juhanmusta juhlia, vaan sitä juhliittiin Uuksussa, jonne mentiin, Laatokan koillispuolelle, Artturi muistelee.

Sieltä lähettiin eteenpäin.

- Ja Kollaaseenkin tutustuttiin. Jouduin Syvärille, jonne taistelut oli silloin kesällä -41 ja talvella -42 kulkeneet. Rintama oli jähmettynyt osittain Syvärin ylitse ja osittain taas Syvärin varrelle. Mulla oli niin hyvä tuuri, että pääsin semmoiseen kokeneiden miesten porukkaan, osasivat neuvoa, ja minä uskoin, mitä sanoivat. Sen takia olen tässä vielä, en nostonut päätäni.

- Kyllä siellä oli kovia räiskeitä. Muistan, miten seuraavaa uuttavuotta vietettiin Syvärin

varressa. Se oli oikeastaan selaista tahallista ilotulitusta, kun kranaatteja syytivät silloiseen Leningradiin, nykyiseen Pietariin. Saksalaisethan ne olivat hoitamassa sitä puolta, ei suomalaiset Syväriltä sinne yletyneet. Mutta taivaanrannalla näkyi loimotus ja sodan tulimeri, kun ne oikein kiihdytti sen tulen, Artturi muistelee.

Hän kertoo, että kaikki sotatalvelivat olivat kovia, kovat pakkauset ja paljon lunta. Kesät oli kuumia ja talvet kylmiä. Talvela tuli paleltumia, kun ei heti päässyt suojaan.

- Minä siellä säilyin, oli tuuria. Muistan semmoisen jutun, kun Aunuksen kaupungissa oli elokuvateatteri, ja sinne pääsi osa porukasta välillä elokuviin tai viihdytyskiertuetta katsomaan. Kaveri sitten halusi vängällä vaihtaa kansani vartiovuoroa sinne päästäkseen. Minä en millään halunnut vaihtaa, koska mulla oli hyvä vuoro, kerkesi vähän nukkumaankin.

- Se ruinas ja ruinas vaihtamaan. Kun aikansa siinä ruinas, multa paloi pinna, ja sanoin, että mene nyt sitten mun vuorolla. Se meni vartioon ja siihen tuli täysosuma. Kaveri häipyi niin, ettei siitä paljoa jäljelle jäänyt. Se oli mun onneni, Artturi kiittää.

- Sattuihan sitä kaikenlaista varsinkin kun lähettiin kipin kapin takaisin. Oltiin niin pitkällä siellä Venäjän federatiivien puolella Demenizassa, jonne oli Syväriltäkin 30 kilometriä. Sieltä kun tultiin niin Tiltu huuteli vielä, että ottakaa nyt Suomen pojat Syvärin vettä pulloon ennen kuin lähdette, ette enää pääse tänne takaisin.

- Syvärin ylityskin onnistui, vaikka paljon miehiä kaatui, mutta mulla oli jälleen tuuria. Se oli kesää, juhanmuksen alla, kun sieltä tultiin. Juhanmusaattoa -44 vietettiin Mäkyjällä isossa avoviemärisssä, joka oli vähän turvallisempi paikka.

- Sieltä tultiin takaisin aina Vierjärvelle saakka, jonne venä-

läinen teki maihinnousun Laatokalta. Meitä höykkytettiin, kun oltiin nuorempia ikäluokkia. Autolla vietiin aina vastaiskuihin. Se oli yhtä juoksemista. Siinä tuli kyllä kilometrejä saappaisiin, Artturi tilittää.

Lomia ei alkuaikoina herunut

Riihimäelle alokkaaksi mentyään ja jouduttuaan juhanmuksesta linjoille, vasta syys-lokakuun vaihteessa pääsi Artturi lomalle, ja silloinkin sen vuoksi, että jalat rupesivat märkimään.

- Suolla kun aina tramppasi, eikä päässyt kunnolla saunomaan, eikä puhdistautumaan, tuli jalat kipeiksi, rupesivat märkimään, ja ei muuta kuin kenttäsaaraalaan. Siitä sain ensimmäisen, niin sanotun toipumislomana. Ei silloin poikamiehiä muuten vuorolomille laskeneet. Ne oli vanhemmat ja ukkomiehet kun kävivät lomalla. Kunnes sitten kun sota ikään kuin vakiintui, pääsi jokainen vuorollaan, Artturi kertoo.

Pommituksia Jupperissa

Jupperissa pommitettiin jatkosodan aikana useammassakin paikassa. Artturikin muistaa muutaman.

- Kertoivat täällä, että oli vähän sellaista provosoivaa elämää tuossa niin sanotussa saksalaisten huvilassa, Pitkäjärventielle. Täydet valot päällä, ja pommarit kun tuli, niin ihmettelivät kai, että mitä siellä oikein on. Pistivät pommia päälle, talo sai palopommista osuman, ja siinä kuoli ihmisiä.

- Kerran venäläiset olivat laskeneet sellaisen ilmatorpedon lentokoneesta. Se lähtee lentoon ja viskaa mennessään palopommeja ympärilleen. Onneksi se oli pudonnut tuohon Pitkäjärventielle, ja kylvänäyt niitä palopommeja. Tuosta Lassilan kohdalta keräsin osan syttymättömiä palopommeja ja otin niistä kärjet irti, ettei pikku pojat pääse niitä rakentelemaan.

- Backmanin kohdalle putosi pommi, ja talo sai sellaisen tärs-

kyn, että oli reikiä täysi. Hyvösen kellariin, missä tavallisesti ihmiset olivat pommitusta piilossa, tuli pommi, mutta onneksi silloin ei ketään siellä ollut. Hemmingin tontilla, missä nyt on Seurakuntatalo ja ne lasten leikkivehkeet, oli kolme valtava isoa pommikuoppaa.

- Jatkosodan alussa sattui huvittavakin - tai oikeastaan aika vaarallinen tapaus, kun pommi osui Backmanin siankarsinaan, joka hajosi ihan laudanpätkiksi koko paikka. Kun menivät katsomaan, miten sialle kävi, niin possu nousee sieltä laudankappaleiden seasta röhkien ihan vahingoittumattomana. Oli sitä monessa ikävässä asiassa huumoriakin, Artturi tuumaa.

Jatkosodan aikana ja sen jälkeisenä pula-aikana hyvin usealla jupperilaisella oli sika, lehmä, lammas tai ainakin kanoja. Winqvisteilläkin oli joka sorttia.

- Kun oli kanoja, niin piti olla kukkokin. Meilläkin oli kanoja, kukko ja häkit, etteivät päässeet ihan vapaasti liikkumaan, sillä kanat tekee paha jälkeä puutarhassa, jos pääsevät sinne tonkimaan. Niin oli naapurilla, Riitollakin, ja kuinka lienee käynyt, oliko verkko revennyt, vai miten ne kukot pääsivät yhteen, ja siitä tuli kauhea kukkotappelu. Me naapurit olimme keskenämme eletty rauhallisesti, mutta kukot rupeivät tappelemaan, Artturia naurattaa.

Sotien jälkeistä aikaa Jupperissa

Artturi Winqvist kertoo tavanneensa tulevan vaimonsa Elvin sodan jälkeen sangen romanttisella tavalla.

- Tavattiin Jupperin linja-autossa. Näin kun tuli niin kaunis punatukkainen tyttö, ja rynnin viereen. Elvillä oli sitten komea tukka siihen aikaan, Artturi ihastelee.

Elvi kertoo tulleensa Jupperiin 19-vuotiaana. Hänen äitinsä rippikoulukaveri asui täällä, ja

Elvi pääsi hänen luokseen asumaan. Hän oli menossa ensimmäiseen työpaikkaansa, ja kysyi vieressä istuvalta Artturilta neuvoa jäädäkseen oikealla pysäkillä pois. Siitä se alkoi, ja yhdessä on oltu lähes 50 vuotta.

Jupperissa alkoi heti sodan jälkeen rakennustoiminta ja liikennettäkin alettiin pistää kuntoon.

- Kyllä täällä oli yhteishenkeä kovasti. Jo talvisodan jälkeen, kun tuli niin runsasluminen talvi eikä liikennöitsijöillä ollut kunnan kalustoa, ei autoja eikä auroja, niin tuo Laaksolahdentie tukkoutui eikä auto pääsyt. Eipä siinä muuta kuin pistettiin kapula kiertämään, että kaikki, jotka kynnelle kykenee, lumilapiot mukaan ja Laaksolahdentielle. Aukaistaan se, ettei tartte kävellä kahta kilometriä bussille. Ja niin se yhtenä päivänä lapiotiin Laaksolahden ja Jupperin porukan ansiosta. Siinä oli ukkoa mustanaan, joka torpasta yksi ja paremmista kaksi, Artturi kehuu.

- Kyllä se talkoohenki oli niin vahva täällä. Esimerkiksi kaikki sodan jälkeen tehdyt Jupperin talot, niin tämä kuin muutkin, tehtiin talkoilla. Tultiin ihan kysymään, että koska on pohjanvalu, niin tullaan. Niin se alkoi Yhteistupakin nousta, kun huomattiin, että täällä on porukkaa ja tarvittaisiin yhteisiä tiloja kokouksille

ja tapahtumille, kun järjestöjäkin perustettiin. Ensin oli kisanhännänvetoa: Laaksolahteen vai Jupperiin. Jupperi oli niin paljon vahva, että Jupperiin rakennettiin. Palokunta, koulu ja seurakuntatalokin ovat Jupperin ansioita, Artturi todistaa.

Hän muistelee myös sitä aikaa Jupperissa, kun ei tarvinnut ovia pitää lukossa.

- Kukaan ei varastanut keneltäkään mitään talvisodan aikaan eikä jatkosodankaan. Mutta sodat kun oli sodittu, alkoi pitkäkyntisiä täälläkin olla.

- Ja kun on puhuttu siitä talvisodan hengestä, niin kyllä täällä Jupperissa oli se oma Jupperin henki. Se alkoi talvisodan ajasta ja siitä se jatkui hyvin pitkälle ihan viime vuosikymmenelle. Nyt valitettavasti näyttää, ettei paljon sitä yhteishenkeä enää löydy. Se on vaan "mani, mani, mani".

- Onhan tietysti niinkin, että kun Jupperistakin on tullut niin kallis asuinalue, tänne tulee varakkaampaa väkeä, jolla on niin paljon vaihtoehtoja, ettei synny enää sellaisia kontakteja kuin ennen. Eivät tarvitse apua.

- Yhdistys täällä on ollut vahva, perustunut vahvalle yhteishengelle, toivotan sille menestystä edelleen.

TEKSTI JA KUVAT:
Saini Lanu

PIKKUMIEHEN SOTATALVI

Muistan, miten isä sai sen hailakanvihreän A5-kokoisen paperin, jota äidin kanssa yhdessä tutkivat kotipihassamme. Äiti itki, eikä isäkään vaikuttanut mitenkään ilahtuneelta. Olin silloin jokseenkin nelivuotias, joten palvelukseenastumismääräys ei sanonut minulle mitään, mutta aavistin, että jotain ikävää se oli.

Asuimme täällä Jupperissa "Tulosen pikkumökissä", joka on edelleenkin olemassa, vieläpä asuttu tälläkin hetkellä. Talvisodan pakkasissa jo silloin vanha hirsimökki osoitti selvästi ilman mitään infrapunakuvauksia, mistä lämpö pahiten vuotaa: nurkat olivat sisällä valkoisessa kuurassa suunnilleen metrin verran lattianrajasta sivuille ja ylös, ja mummu "sulatti" puita keittiön hellassa suorastaan päätoimisesti.

Pienelle miehelle ei mökki tarjonnut kovin runsaasti virikkeitä, niinpä seurasin suurella mielenkiinnolla hellanrostissa riipuvaa kaunista punaista naulaa, joka sitten putosikin lattialle hellaneduspelliille. Ennen kuin mummo ehti aavistaakaan, oli naula kädesäni - ei tosin kauan. Se poltti mahtavasti ja sormeen tuli iso särkevä rakko, jota hiljaa inisten haudoin loppupäivän kamarin jäätynyttä ikkunaa vasten. Mieleeni iskostui ihan kertaopetuksella, että mitään hehkuvaa ei pidä käsitellä paljain sormin. Se oli talvisodan kauhukokemukseni numero yksi.

Saman hellan vaiheilla koin myös kauhukokemukseni numero kakkosen, joka tosin oli henkistä laatua. Mummu "sulatteli" taas rutinoitusti puita hellassa, ja sattui aivastamaan oikein railakkaasti sillä seuraamuksella, että aivan nenäni eteen lattialle kopsahtivat mummun kaikki ylähampaat ja melkoinen osa kitalakea, kuten asian tulkitsin.

Kauheaa! Nyt mummu meni rikki, miten tuo asia korjataan? Eihän minulla ollut minkäänlaista tietämystä hammasproteesien olemassaolosta. Suureksi yllätyksekseni mummu nappasi "tekarit" lattialta, pyyhkäisi niitä vähän esiliinan kulmaan, ja pisti suuhunsa hymyillen minulle kuin mitään ei olisi tapahtunutkaan.

Asia jäi selvittämättömäksi. Tunsin itseni hiukan noloksi, kun mummu illalla kertoi äidilleni tapahtuneesta ja molemmat nauroivat katketakseen.

Kolmas sotatalven kauhukokemuksistani oli vuorostaan fyysistä laatua. Taisi olla sunnuntaipäivä, koska äiti oli kotona. Kirkkaassa auringonpaisteessa, 42 asteen pakkasessa vihollisen lentokoneet loistivat hopeisina pisteinä lentäen varmaankin lakikorkeudessaan hiljaisen hyminän säestämänä. Niitä oli mukava katsella ja se oli mielipuuhaani.

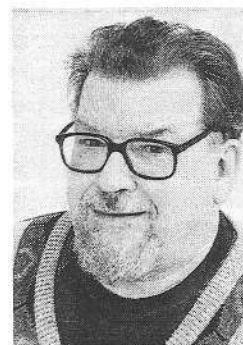
Minut oli vaatetettu tietenkin niin tehokkaasti, että en saanut käsiäni kylkiäni vasten, mutta kieli oli sentään vapaana. Kiiltäväksi kulunut messinkinen ulko-oven kahva suorastaan houkutteli koettamaan itseään kielenkärjellä. Koetin, ja se oli paha virhe. Tajusin sen heti, kun en saanutkaan kieltäni irti siitä, ja kirveli inhasti.

Hätäntyneenä aloin huutaa, mutta tajusin samalla tehneeni jälleen virheen ja äidin rynnätessä apuun huusin: "Ävä avaa ovea!" Ei niin, ettenkö olisi osannut sanoa lausetta oikein, mutta sen lausuminen ilman, että kieltä pystyy mainittavasti liikuttelemaan, ei onnistune isommaltakaan ihmiseltä.

Ulospäin avautuva ovi pukkasi minut istualleni portaille ja messinkisessä kahvassa pieni valkoinen nahanpala muistutti enää tapahtuneesta. Eipä silti, kyllä se kielenkärkikin muistutti minua asiasta jonkin aikaa.

Siinäpä tärkeimmät muistoni talvisodasta!

JUSSI - nyt jo aikamies

JUPPERILAINEN - LIITY JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEEN

jos et vielä ole jäsen!

327 jupperilaista on jo omakotiyhdistyksemme jäseniä. Tavoitteenamme on, että kaikki jupperilaiset olisivat jäseniä, sillä monet etuisuudet jaetaan jäsenmäärän mukaisesti.

JÄSENMAKSUA EMME PERI, LIITTYMISMAKSU ON 100 MK

JÄSENETUNA UUDET JÄSENET SAAVAT KIRJAN
JUPPERI - FURIIRITILASTA PIENTALOALUEEKSI
arvoltaan 80 markkaa - niin kauan kuin kirjaa riittää.

Jäseneksi liittyessäsi voit joko ottaa yhteyttä kehen tahansa yhdistyksen johtokunnan jäseneseen tai rahastonhoitajaan tai maksaa suoraan yhdistyksen tilille. Johtokunnan jäsenten yhteystiedot ja yhdistyksen tilinumero ovat JOY:n kansilehden kääntöpuolella.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

HIUSLINNA

Parturi Kampaamo HIUSLINNA, Tammipääntie 55, Jupperi
puh./Fax 854 4539

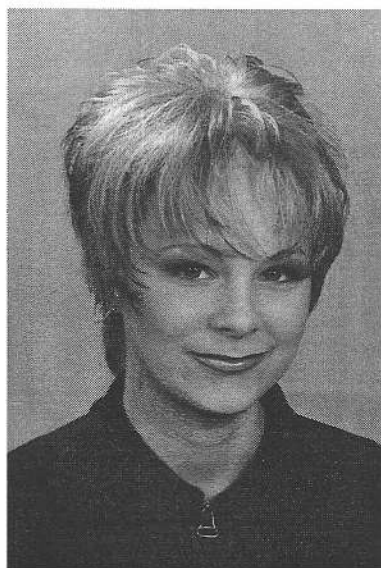
*Eija Varelius (GSM 0500 966289), Kaisu Viitanen (GSM 050 3546869),
Sanna Varelius (GSM 040 5930584)*

Viime vuoden viimeisessä Jäsenlehdessä (JOY 4/99) oli juttu Jupperissa toimintansa aloittaneesta parturi-kampaamosta. Artikkelin lopussa haastateltuna ollut **Eija Varelius** kuulutti tarvetta saada jupperilainen malli, joka olisi valmis muokattavaksi Hiuslinnassa muodonmuutokseen. Hänen sanojaan lainatakseni: "Leikataan ja laitetaan hiukset sekä annetaan meikkausvinkkejä veitoksetta. Iällä ei ole väliä, mutta mielellään sellainen, että tulisi mahdollisimman suuri muutos. Toivomme, että mallimme olisi valmis antamaan kuvansa meidän käyttöömme."

Malli löytyi ja alla voitte todeta, miten kävi.

Ennen

Jälkeen

SINIKKA JALON KANGASMYYMÄLÄ MUUTTI POIS JUPPERISTA

Sangen suosittu *Sinikka Jalon Kangasmyymälä* muutti pois Jupperista. Myymälä teki tavallaan Jupperista tunnetun, sillä niin laaja oli asiakaskenttä, että se ei kattanut vain espoolaisia, vaan jopa helsinkiläisiä "kangasfriikkejä". Myös monia vuosia Jupperissa toiminut *Kerameija* muutti pois. Onneksi olemme saaneet kaksi uutta yrittäjää: *Hiuslinnan* ja *Tompan kioskín*.

PITKÄJÄRVEN VPK

PARISTONVAIHTO TAVAKSI

Palovaroitin on kodin lakisääteinen turvalaite

Tämän vuoden elokuun loppuun mennessä palovaroitin täytyy olla jokaisessa asunnossa. Palovaroitin hälyttää alkavasta palosta niin aikaisessa vaiheessa, että pelastautuminen vielä onnistuu ja se on ainoa turvalaite, joka herättää myös nukkuvat! Tulipalo alkaa usein huomaamatta tai yöllä, jolloin ilman palovaroitinta nukkuva on suuressa vaarassa menehtyä savuun heräämättä.

Palovaroitin on kotiväen henkivakuutus kuitenkin ainoastaan siinä tapauksessa, että se on aina toimintakunnossa. Toimintakunnosta huolehtiminen, samoin kuin palovaroittimen hankintakin, on asukkaan tehtävä.

Ota paristonvaihto tavaksi

Parhaiten varmistat palovaroittimen kunnossa olon ottamalla tavaksesi vaihtaa varoittimen paristo joka vuosi aina tietynä

päivänä vuodessa, esimerkiksi juuri hätänumeropäivänä, 11.2. Kun teet paristonvaihdosta vuosittaisen tavan, muistat asian paremmin, ja sinulla on yötä päivää turvatumpi olo. Palovaroitinnan toimii paristoilla ja tavallinen paristo kestää noin vuoden.

Tarkista varoittimen kunto poissaolon jälkeen

Pariston vaihdon lisäksi palovaroittimen kunto on tarkistettava kerran kuukaudessa ja aina, kun on ollut pidempään poissa asunnosta. Kunto on helppo tarkistaa painamalla laitteen testinapista. Voit painaa testinappia vaikka harjan varrella, ettei tarvitse kiivetä. Kun varoitin päästää kovan hälytysäänen, on se kunnossa.

Vaikka olisit varma, että paristo on tuore, on kokeilu silti tarpeen, sillä myös itse palovaroittimeen voi tulla vikaa. Varsinkin kylmillään olleessa tilassa palovaroitin saattaa mennä epäkuntoon. Vika voi olla sellainen, että palovaroittimen hälytysääni ei kuulu. Joten, kun menet pidemmän ajan kuluttua mökille tai asuntovaunuun, tarkista ensi töiksesi siellä olleen varoittimen toimintakunto - ja varaudu vaihtamaan entisen tilalle uusi laite.

Turvatekniikan keskus valvoo myynnissä olevia palovaroittimia. Tavalliset palovaroittimet, jollaisia myyvät kaikki hyvin varustetut tavaratalot, ovat pääsääntöisesti tarpeeksi hyviä ja toimivia.

Ole varovainen kiivetessäsi vaihtamaan paristoa!

Kotitapaturmia, nimenomaan kaatumisia ja putoamisia, sattuu ihan liikaa. Ota siis allesi tukeva pöytä tai jakkara, jossa mielellään on turvakaari, mistä voit pitää kiinni kiivetessäsi.

Pariston vaihto on helpompaa ja turvallisempaa, kun hankit varoittimesi lisälaitteena jatkojohdolla liitettävän paristokotelon, jolloin voit kiinnittää pariston sopivalle korkeudelle seinään. Lisälaitte sopii lähes kaikkiin palovaroitinmalleihin ja on suositeltava varsinkin ikäihmisen kotiin ja korkeisiin huoneisiin. Paristokotelo myy mm. Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö (hintaa 50 mk) sekä hyvin varustetut tavaratalot.

Myynnissä on myös litiumkennoilla varustettuja varoittimia, jotka toimivat kymmenen vuotta ilman paristonvaihtoa. Sen jälkeen koko palovaroitin vaihdetaan uuteen. Näidenkin palovaroittimien toiminta täytyy silti kokeilla kuukausittain ja poissaolojen jälkeen.

Hävitä käytetyt paristot ja palovaroittimet oikein

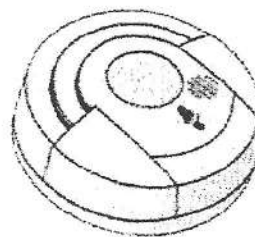
Toimita käytetyt paristot kunnan järjestämään ongelmajätteiden keräyspaikkaan. Palovaroittimen "elinikä" on noin kymmenen vuotta, jonka jälkeen kannattaa hankkia uusi laite. Vanhan voit hävittää talousjätteen mukana. Jos varoittimia hävitetään samalla kertaa suurempi määrä, esimerkiksi koko taloyhtiön palovaroittimet, on ne hyvä toimittaa Säteilyturvakeskuksen maksulliseen pienjätevarastoon, sillä jokaisessa palovaroittimessa on pieni määrä radioaktiivista ainetta.

Sijoi ta palovaroitin käyttöohjeen mukaisesti

Asunnossa on lain mukaan oltava riittävä määrä palovaroittimia. Palovaroitinta koskeva sisäasiainministeriön määräys (A:59 Palovaroittimen tekniset ominaisuudet ja sijoitus) velvoittaa asentamaan varoittimen asunnon jokaiseen kerrokseen. Turvallisinta on varustaa kaikki makuuhuoneet ja eteinen palovaroittimin. Tärkeintä on, että hälytysääni herättää nukkuvat. Kiinnitä palovaroitin kattoon laitteen mukana tulevan asennus- ja käyttöohjeen mukaisesti.

Mieti ennakkoon mitä teet, jos palo syttyy

Tärkeintä on pelastaa itsensä ja muut vaarassa olevat ja tehdä ilmoitus tulipalosta yleiseen hätänumeroon 112 vasta turvallisesta paikasta. Palonalku kannattaa yrittää sammuttaa, mutta jos ei heti onnistu, on huoneistosta poistuttava nopeasti, ovet ja ikkunat perässään sulkien.

Savuun ei saa koskaan mennä! Jos tulipalo on muualla talossa ja porraskäytävässä on savua, on turvallisempaa sulkea rappukäytävään johtavat ovet ja jäädä omaan asuntoon odottamaan pelastajia. Kerrostalot on rakennettu niin, ettei palo pääse helposti leviämään asunnosta toiseen. Myös lapsille on tärkeää opettaa oikea toiminta palon syttyessä ja tehdä selväksi, että piiloon ei saa mennä.

Palovaroitin on auttanut monia pelastautumaan

Viimevuonna tulipaloissa kuoli 95 suomalaista. Tutkijoiden yleisen arvion mukaan joka toinen menehtyneistä olisi pelastunut, jos asunnossa olisi ollut toimiva palovaroitin. Lehtitietojen mukaan syyskuun alusta vuoden 1999 loppuun palovaroittimet ovat auttaneet useita kymmeniä ihmisiä pelastautumaan tulipaloista. Joissain tapauksissa naapuri kuuli varoittimen hälyttävän ja kutsui palokunnan paikalle tai tuli pelastamaan asukkaan, joka ei itse herännyt varoittimen ääneen tai ei vamma vuoksi kyennyt itse pelastautumaan.

Julkaistu Suomen Pelastualan keskusjärjestön luvalla.

Palokuntamme myy turvallisuustuotteita seuraavasti:

Palovaroitin (korkealuokkainen)	50,00mk
Sammutuspeite (kolmikerroksinen) 120 x 180	170,00mk
Jauhesammutin 6 kg	350,00mk

Palokuntamme vuokraa seuraavia tilojaan:

saunaosasto	200mk
kokoustilat (n. 20 hlölle)	150mk
juhlatilaisuus (sis. astiaston ja keittiön käytön)	300mk
Ota yhteyttä asemamestari Janne Heikkilään	
p. 050-522 8988.	

Tule mukaan toimintaamme

Hälytysosaston harjoitukset torstaisin klo 18.30
Nuoriso-osaston harjoitusillat tiistaisin klo 17.30
Naisosasto kokoontuu joka kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona klo 18.30

Lanunmäen laskiaisrieha on jo historiaa

Yhdistyksen perinteisiin kuulunut iltamäenlasku, eli *Laskiaisrieha Lanunmäessä* järjestettiin viimeisen kerran vuonna 1995. Jäsenlehden (Joy 2/95) Tapah-
tumakatsauksessa kerrottiin mm.: "Laskiaistiistain iltapulkkailu Lanunmäessä sujui tänäkin vuonna perinteiseen tapaan. ... Pojat olivat rakennelleet tammikuun loppupuolen 'hirmulumimyrskyn' suoman runsaan lumen ansiosta hyppyreitä, jotka tekivät mäestä tavanomaista kiintoisamman. ... Väkeä oli runsaasti ... seitsemisenkymmentä jupperilaista... Tällä kertaa ei kuumalle mehulle tarvinnutkaan lähteä Tammenterhoon, vaan virkistystoimikunta oli tuonut 'mehukanuunansa' ja muut herkut paikalle mäen alapäähän, jossa saattoi kaiken riehan lomassa sammuttaa janoa ja napostella pikku purtavaa."

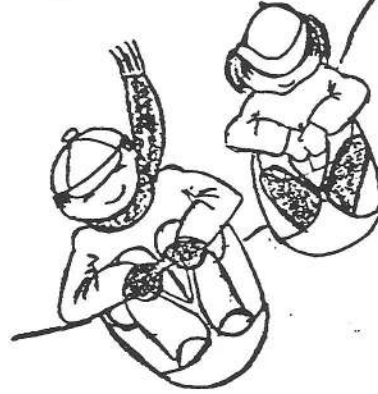
Viime keväänä yhdistyksen jupperilaisille lähettämässä kyselyssä oli toivomuksena, että Lanunmäki mäenlaskupaikkana olisi säilytettävä ja Rajakujalle saatava uusi. Mukavaahan se olisi, mutta valitettavasti asutus on niin paljon lisääntynyt, ja lisännyt myös liikennettä, että Lanunmäkikin on muuttunut turvallisuuden kannalta riskipaikaksi. Edelleen siinä lasketaan, mutta vastuu on henkilökohtainen.

Ensi syksynä tulee 35 vuotta siitä kun perheemme tähän mäkeen muutti. Jupperi oli silloin hyvin toisenlainen paikka. Mekin halusimme tänne, koska täällä sai kokea maaseudun rauhaa. Tässä ympärillä ei asunut montakaan vakituista asujaa, enimmäkseen kesämökkiläisiä. Kuulemani mukaan mäkeä kutsuttiin tuolloin Kulmatienmäeksi. Pikku hiljaa tästä tuli Lanunmäki, osittain kai siksi, että tänne oli kovin vaikea löytää - taksitkaan eivät osanneet perille puhumattakaan muusta huoltoliikenteestä.

Mäki oli aina 70-luvulle saakka korkeampi kuin nykyinen. Tuolloin kunnallistekniikan tullessa tännekin kalliota räjäyteltiin ja mäki madaltui. Edelleen siinä saa hyvät vauhdit niin pulkalla kuin muutenkin. Nyt vain on muistettava, mikä saattaa kohdata mäen alla. Lasten on syytä varoa ja vanhempien aiheellista neuvoa lapsiaan.

Yhdistys järjesti vuonna 1992 jupperilaisille lapsille runokilpailun "Jupperin talvi". Jäsenlehden numerossa 2/1992 runot julkistettiin. Runokilpailun kahdessa runossa mainittiin myös Lanunmäki. Julkaisen ne ohessa laskiaisriehan muistoksi.

SAINI LANU

JÄÄLLÄ MENE E KOVAA
Jussi Virtanen, 5 v.

*Lanun mäessä saa laskea
ja voi pitää hauskaa.*

*Järven jäällä voi luistella
ken uskaltaa.*

*Ja aurinkokin paistaa
ja sateenkaarikin näkyy vähän.*

JUPPERIN TALVI
Laura Savolainen, 11 v.

*Välillä sataa vettä ja loskaa
ja silloin maa on likaista moskaa.*

*Jupperi täynnä on piestä väkeä
ja kaikki ne laskevat Lanun mäkeä.*

*Silloin kun maa on valkea
ei mielessä ole enään arkea.*

*Suuret ja pienet hiihtää ne saavat
opetella voivat myös luistelun kaavat.*

*Välillä päivät on synkät ja kurjat
vaan valkeina päivinä on lumileikit hurjat.*

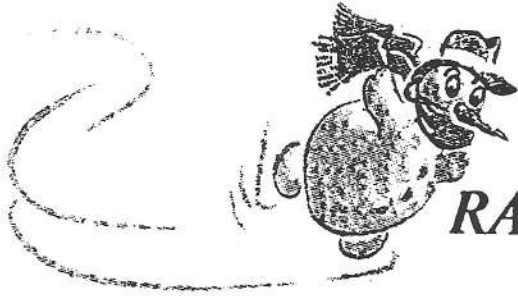
*Palloja valkeita läpi ilman lentää
ja ipanoita juoksee karkuun sen kun entää.*

*Joskus joku saattaa jäädä isojenkin alle
on se sitten Ville tai vaikkapa Kalle.*

*Välillä sataa vettä ja välillä lumihuutaleparvi
sellainen on tämänkin Jupperin talvi.*

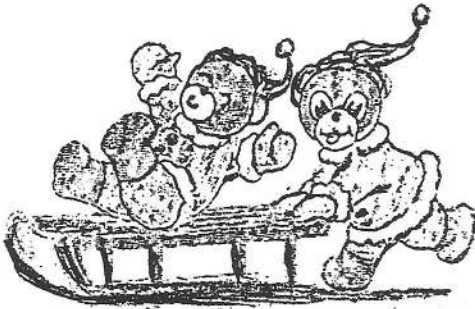
TALVITAPAHTUMA

RANTANIITYLLÄ

sunnuntaina 13.2.2000 klo 13-15

HIHTOKILPAILU

Sarjat:

alle 5 vuotta

alle 7 vuotta

alle 9 vuotta

alle 11 vuotta

ja kaikki sitä vanhemmat

Jos ei oo lunta, kilpaillaan muuten,
siltoin kelkat tai pulkat mukaan

Kilpailun jälkeen kahvi- ja mehutarjoilu *Tammerterhossa*

JOKA IIKKA OTTAMAAN OSAA KOKOON KATSOMATTA!

TAPAHTUMAKATSAUS

TEKSTI: *Saini Lanu* -> KUVAT: *Olavi Laine*

YHDISTYKSEN SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

Jupperin koululla keskiviikkona 24.11. pidettyyn yhdistyksen syyskokoukseen kokoontui 18 varsinaista jäsentä ja yksi ei-jäsen. Kokouksen puheenjohtajana toimi **Pekka Perttula** ja sihteerinä **Kai Haapamäki**, pöytäkirjan tarkastajina **Kalevi Mönkkönen** ja **Erkki Paukkunen**, jotka valittiin myös ääntenlaskijoiksi mahdollista tarvetta varten.

Kokouksessa käsiteltiin ja hyväksyttiin liittymis- ja jäsenmaksut, palkkiot ja matkakorvaukset, toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä valittiin puheenjohtaja, johtokunta ja tilintarkastajat vuodelle 2000.

Johtokunnan puheenjohtajana jatkaa **Mauri Alasaari**, ja johtokunnassa jatkavat **Tapio Ala-Peijari**, **Jouni Holopainen**, **Saini Lanu**, **Eeva-Riitta Puomio**, **Eino Savola** ja **Rainer Westerland**. Johtokunnan uudeksi jäseneksi valittiin **Maria Tarvas**. Yhdistyksen kunniapuheenjohtaja ja **Olavi Laine** osallistuu johtokunnan kokouksiin kunniapuheenjohtajan ominaisuudessa.

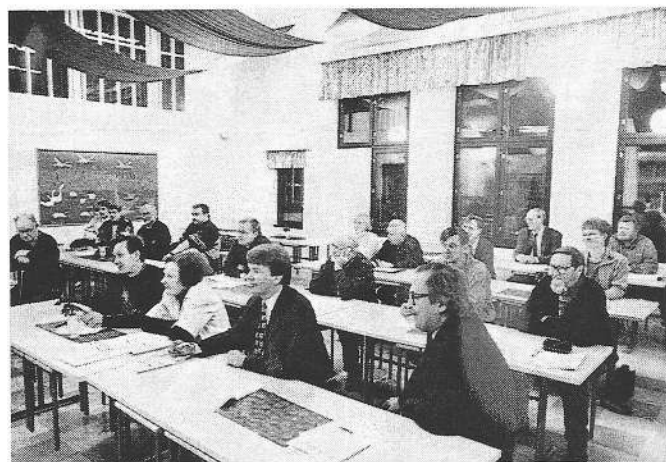
Tilintarkastajiksi valittiin **Juha Kallaranta** ja **Maria Paukkunen**, varalle **Pirjo Mattila** ja **Reino Tammela**.

Perinteisesti esityslistan viimeisen pykälän, *Muut esille tulevat asiat*, **Kalevi Mönkkönen** esitti bussilinjan 248 päätepysäkin siirtoa Jupperin aukiolle. Päätettiin, että johtokunta selvittää asiaa joukkoliikennetoimiston kanssa.

Ennen varsinaisen kokouksen alkua kaupungin alueinsinöörin **Pentti Hakkaraisen** estyneenä ollessa esittelivät **Risto Jokinen** Espoon kaupunkisuunnittelukeskuksesta ja **Kai Haapamäki** teknisestä keskuksesta kaupungin lähiajan rakennuskohteita, joilla parannetaan liikenneturvallisuutta alueellamme. Päätettiin esittää yhdessä Laaksoalahden Huvilayhdistyksen kanssa kaupungille alueemme tiestön parantamistoi-
menpide-ehdotukset.

Syyskokouksen puheenjohtaja Pekka Perttula (ensimm.) ja sihteeri Kai Haapamäki

Vuosikokouksen osallistujat tarkkaavaisina liikenneturvallisuusasiaa kuuntelemassa

VUOSISADAN VIIMEINEN PIKKUJOULUJUHLA TAMMENTERHOSSA

Vuosisadan viimeistä pikkujoulujuhlaa vietettiin sunnuntaina 12.12. Tammenterhossa kynttilöiden loistaessa ja joulutorttujen sekä piparien tuoksussa. Joulupukkia odotellessa otettiin esimakua jouluisista leivonnaisista ja juotiin kuumaa mehua ja glögiä. Lahjoista kiitettiin pukkia lauluin ja piirileikein.

Odottavia ilmeitä, mutta äitiä hymyilyttää.

Eiköhän niitä lahjoja pian saada, vaikkei pukin lahjakonttia näy missään.

UUSIN NÄYTTELY TAMMENTERHOSSA

Tammenterhossa pystytettiin marraskuussa vuosikokouksen aikoihin uusi näyttely, TALKOOT, jossa valokuvoin kerrotaan Jupperin talkoohistoriaa. Näyttely on nähtävissä huhtikuuhun asti, ja sitä voi käydä katsomassa vaikkapa iltalenkillä Tammenterhon ohitse kulkiessa aina kun ikkunoissa on valoa. Ainakin Talvitapahtuman aikaan näyttelyä pääsee katsomaan isompikin joukko.

Näyttelytyöryhmän jäsenet työn touhussa: Pirjo Mattila (vas), Juhani Tarvas, Seppo Räisänen ja Saini Lanu. Olavi Laine oli kameran takana.

TOIMINTASUUNNITELMA VUODELLE 2000

1. YLEISTÄ

Vuoden 2000 toimintasuunnitelmassa on painopiste asetettu omakotiyhdistyksille perinteisesti tärkeille toimintasektorille.

- tiedotustoiminta
- vaikuttaminen kotiseudun suunnitteluun ja kehittämiseen
- alueen rakennetun ja luonnonympäristön omaleimaisuuden säilyttäminen
- asukkaiden yhteenkuuluvaisuuden tunteen ja viihtyvyyden lisääminen
- toiminnan tehostaminen oman toimittilan puitteissa

2. TIEDOTUSTOIMINTA

- 2.1 Jäsenlehti toimitetaan neljänä numerona ja jaetaan peittojakeluna koko Jupperin alueelle 700 kpl painoksena.
- 2.2 Erillisiä tiedotteita ajankohtaisista tapahtumista toimitetaan tarvittaessa lehdien ilmestymisen välillä peittojakeluna tai/ja ilmoitustaululla.
- 2.3 Alueen kehitystavoitteista tiedotetaan asukkaalle, päätoimintakirjoille, muille yhdistyksille ja keskusjärjestöille.
- 2.4 Yhdistyksen toimintatilassa pidetään esillä aluetta koskevaa tiedotusmateriaalia ja järjestetään tilaisuuksia siihen tutustumiseen.
- 2.5 Ylläpidetään yhdistyksen kotisivua Internetissä.
- 2.6 Jaetaan uusille asukkaalle Jupperi- opas.

3. YMPÄRISTÖN SUUNNITTELUUN VAIKUTTAMINEN JA YHTEYDET SIDOSRYHMIIN

- 3.1 Seurataan Jupperi I:n ja II:n asemakaavan toteutumista.
- 3.2 Toimitaan niin että, Jupperin eteläosan, Palomden asema-kaavan käsittelevä kaupungin luottamuselämissä vastaa alueen asukkaiden toiveita. Palomden asemakaavoituksesta tulee noudattaa samoja kaavoitusperiaatteita kuin Jupperi I ja II kaavoissa (asuntolukumäärä ja tehokkuusluku).
- 3.3 Suunnitellaan ja esitetään liikenneturvallisuutta parantavia toimenpiteitä. Tavoitteena on Laaksolahdentien, Veinäkadun, Pitkäjärventien ja Riihinliityntien turvallisuuden parantaminen ja alueen kattava suojatieverkosto. Neuvotellaan tulevien Leppävaaran päätyvien liittytälinojen reiteistä ja vuoroista Jupperin alueella (liityntälinja korvaa 248 seutulinjavuorot). Toimitaan melusuojausten rakentamiseksi myös Jupperin puolelle Pitkäjärventielleä.

- 3.4 Toimitaan Kehä II:n Turuntieitä vihdintielle johtavan jatkon suunnittelun ja toteuttamiseen edistämiseksi.
- 3.5 Valvotaan koulu-, terveyst- ja kirjastopalvelujen kehittymistä alueellamme. Toimitaan seurakuntatalon laajennus hankkeen nopeaksi toteuttamiseksi.
- 3.6 Esitetään tehostettavaksi Pitkäjärven veden laatua parantavia toimenpiteitä mm. veden korkeuden säännöstely sekä järven käyttöä virkistystarkoituksiin. Osallistutaan Pitkäjärven suojelutoimikunnan sekä Pro Espoonjoki yhdistyksen toimintaan. Toimitaan kevyen liikenteen väylän aikaansaamiseksi Pitkäjärven ympäri.
- 3.7 Toimitaan ulkoilureitistöön saamiseksi Jupperista Leppävaaraan.
4. YMPÄRISTÖN HOITO JA KEHITTÄMINEN
- 4.1 Pidetään kunnossa uimarantaa ja rantaniityn leikkipuistoa, urheilualuetta sekä venerantaa (siivous, jätehuolto laiturin asennus).
- 4.2 Järjestetään yleisten alueiden siivoustalkoot ja jätteidien poiskuljetus. Edistetään Jupperin puisto- ja tiealueiden maisemointia.
- 4.3 Kehitetään edelleen "Kaipion metsään" tehtyä luontopolkua yhdessä Laaksolahden Huvilayhdistyksen sekä Jupperin koulun kanssa.
- 4.4 Toimitaan Jupperinmetsän (puiston) siistimiseksi.
- 4.5 Suunnitellaan Palomden kaava-alueelle lasten leikkipuisto. Edistetään koirapuiston saamiseksi alueellemme.
5. PERINTEEN VAALIMINEN
- 5.1 Jatketaan alueemme tietojen taltiointia arkistoimalla jo kerättyä kuva-, asiakirja- ym. aineiston Jupperin kehitysvaiheista. Julkaistaan jäsenlehdessä artikkeleita Jupperin historiasta.
- 5.2 Kootaan kotiseutuamme käsittelevää esittelyaineistoa, ja jatketaan Jupperin aluetta koskevien näyttelyiden järjestämistä.
6. VIRKISTYS- JA HARRASTUSTOIMINTA
- 6.1 Osallistutaan valtakunnallisille kotiseutupäiville sekä kotiseututoiminnan muihin tilaisuuksiin mm. Aurorafuulaan.
- 6.2 Järjestetään Espoon Lysteihiin liittyvä kesätaapahtuma, sekä "Jumillemum" juhla. Uudistetaan tapahtumien muotoja asukkaita kiinnostaviksi.

- 6.3 Järjestetään hiihtokilpailut tai muu talvitapahtuma kaikenikäisille.
- 6.5 Tuetaan aikuisten liikuntatoimintaa (lentopalloa) varamallina yhdessä Veinin yhdistyksen kanssa salivuoro Jupperin koululta.
- 6.6 Järjestetään kurssi- ja kerhotoimintaa sekä näyttelyjä.
- 6.7 Jaetaan kannustuspalkintoja johtokunnan tarkemmin päättämällä tavalla.
7. YHDISTYKSEN TOIMITILA TAMMENTERHO
- 7.1 Yhdistyksen vuokraaman toimitalon "Tammerterhon" ympäristöä pidetään kunnossa. Parannetaan piha-alueetta viher-suunnitelman mukaan istutuksia lisäämällä.
- 7.2 Edistetään toimitalon käyttöä asukkaiden palavereihin, tapahtumiin ja harrastustarkoituksiin.
8. HALLINTO
- 8.1 Yhdistyksen asioita hoitaa johtokunta apunaan toimikunnat.
- 8.2 Yhdistys osallistuu niihin keskusjärjestöjen kokouksiin, joissa sillä on edustus oikeus.
- 8.3 Yhdistys järjestää ja osallistuu kokouksiin, joista on hyötävä alueellemme ja sen asukkaille.
- 8.4 Osallistutaan alueneuvottelukuntien toimintaan.
9. JÄSENMAKSUT
- 9.1 Jäsenmaksua ei peritä.
- 9.2 Yhdistyksen liittymismaksuna peritään 100,- mk/jäsen. Kannattavan jäsenen jäsenmaksu on 200,- mk/vuosi.
10. YLEISAVUSTUKSET
- 10.1 Haetaan avustuksia toimintamme tukemiseksi.
- Johtokunta . Lisätty syyskokouksessa 24.11.1999 tehdyt täydennykset.

HIERONTAA JUPPERISSA

MAANANTAI JA KESKIVIIKKO ILTAISIN

NISKA-HARTIA HIERONTA n. 30min 70 mk

PUOLIVARTALOHIERONTA n. 45min 105 mk

KOKOVARTALOHIERONTA n. 1h30min 210 mk

YKSILÖLLINEN HIERONTAOHJELMA

AIKAVELOITUS 140mk/h

SUUNNITTELEN LISÄKSI YKSILÖLLISEN
VENYTTELY / JUMPPAOHJELMAN

AJANVARAUS

PUHELIN 050-363 4670

PITKÄJÄRVENTIE 48

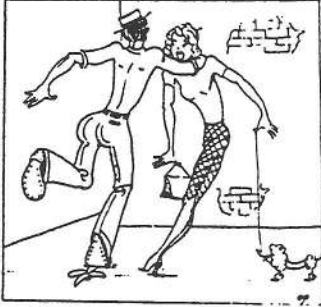
KOULUTETTU HIEROJA

MARIA TARVAS

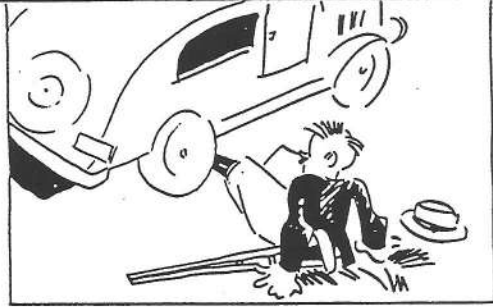

VUODELTA 1937 (Suomen Kuvalehti No. 36/37) *Saville*

"Onni onnettomuudessa"

Piirt. Pentti Ojapelto, Käkisalmi

"Onneksi se oli minun puujalkani."

Veikko Salmivaara, Kyminlinna

Piirt. Eino Hemmilä, Kokkola

joutunut vaaraan tuhoutua.
Rakennuksesta emätettiin pelastaa ainoastaan vähäinen määrä omaisuutta. Mm. oli palavaan rakennukseen jäänyt rahaa 5000:-, joka oli lompakossa ja tämä kätkeyty sänkyyn vuodevaatteisiin. Jälkisammutusta suoritettaessa löydettiin lompakko olkien sisästä palamattomana, joten rahat säilyivät.

Onni onnettomuudessa tämäkin.

"Siunatkoon, Pekka, minkänäköinen sinä olet!"
"Niin, minä olen leikkauttanut tukkani samalla tavoin kuin isä."

RAJA-KÄRJÄLAN

yksinäiseen metsätölliin tulee kaksi väsynyttä ja nälkäistä metsäpomoa. Kysyvät ruokaa ja eukko heilä tiedustelemaan:

- Työ vissii tahtositte leipää, voit, perunoit, kallaa, lihhaa, piimää ja kahvii.

Metsäherrat riemastuneita: Sehän on mainiota.

Eukko: A miull ei oo niit mittää.

TAPAHTUU TAMMENTERHOSSA

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho kouluikäisille ja vähän nuoremmillekin torstaisin klo 18-19. Kerho aloitti jo torstaina 12.1.2000. Vetäjinä Emmi Karjalainen ja Anna Westerlund. Tervetuloa mukaan!

toivovat Anna, p. 59 71 50 ja Emmi, p. 854 4202.

"SAININ SEURA"

"Sainin seurassa" jatketaan näyttelyitä ym. yhdistyksen asioita valmistellen ja toteuttaen. Kaikkein muuhunkin ideointiin ja suunnitteluun toivotaan lisää porukkaa. Yhdistyksen juhkakirja on edelleen jaossa ja myynnissä.

Avoimet ovet joka toinen tiistai klo 19-21. Huom. Johtokunta muutti kokouksensa joka kuukauden toiseksi tiistaiksi, "Sainin seura" ensimmäiseksi. Helmikuussa aloitetaan 1.2.2000.

Tulkaa mukaan! puh. 854 6054/SAINI

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella joka keskiviikko klo 19-21.

Tulkaapa tutkimaan! toivottaa PIRJO, puh. 855 5004

->-> TAMMENTERHO ON JÄSENISTÖN KÄYTETTÄVISSÄ
TIEDUSTELUT LEENA VIRTANEN PUH. 853 4304